Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 558
Marţi 1 septembrie 1959

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură din R. P. R.

SĂ GRĂBIM RITMUL MUNCILOR DE SEZON!

Pentru o recoltă bogată

Mecanizatorii de la S.M.T. Floreşti, regiunea Galaţi, execută lucrări de calitate pe ogoarele unităţilor deservite. Iată în fotografie pe tractoristul Ezaru Tudor din brigada a II-a executind arături adînci.

Foto: C. DUMITRU

Veşti din raionul Urziceni

Situaţia lucrărilor agricole de vară în raion se prezintă bine pînă în prezent. Astfel, din suprafaţa de 26.000 de ha planificate pentru arăturile adînci de vară, s-au executat pînă acum 22.000 ha, ceea ce reprezintă un procent de 87 la sută. Printre comunele fruntaşe la arături adînci de vară se pot număra şi: Bărcăneşti (1399 ha). Borăneşti (550 ha), Ciocîrlia (365 ha), Coşereni (898 ha), Eliza Stoeneşti (808 ha), Manasia (844 ha), Moviliţa (631 ha), Roşiori (714 ha), Sfîntu Gheorghe (1098 ha), etc.

Acest lucru oglindeşte sistemul de muncă bine organizat, sprijinul efectiv şi operativ al celor patru S.M.T.-uri din raionul Urziceni, care au deservit la timp şi în bune condiţiuni unităţile agricole socialiste.

Totodată pentru a se asigura hrana animalelor pe timpul iernii, pînă acum a fost însilozată cantitatea de 4371 tone furaj. Comune avansate la asigurarea bazei furajere prin însilozarea nutreţurilor, sînt: Grindu cu 970 tone, Alexeni 475 tone, Bărcăneşti cu 760 tone, Cocora cu 460 tone, Valea Macrişului 400 tone ş.a. Acţiunea de însilozare a nutreţurilor continuă.

Recoltatul sfeclei de zahăr în raion este în plină desfăşurare. Pînă acum de pe suprafaţa de 294 ha cultivate cu sfeclă de zahăr, s-a recoltat 4391 tone de sfeclă. La recoltatul sfeclei de zahăr s-au evidenţiat comunele: Bărcăneşti cu 33 ha şi 510 tone, Coşereni cu 20 ha, şi 440 tone, Grindu cu 30 ha şi 720 tone, Răduleşti 20 de ha şi 310 tone ş.a.

Un sprijin efectiv şi preţios pentru obţinerea acestor rezultate care oglindesc real situaţia de fapt a executării lucrărilor importante de sezon, l-au dat tehnicienii agronomi, care au stat permanent în mijlocul colectiviştilor, întovărăşiţilor şi al ţăranilor muncitori cu gospodărie individuală, îndemnîndu-i să treacă la executarea acestor acţiuni importante în etapa actuală. De asemenea, organele de partid şi de stat locale au sprijinit la timp aceste acţiuni, urmărind îndeaproape executarea acestor lucrări.

GH. GHEORGHIU
corespondent

De ce numai 750 de tone?

Gospodăria agricolă de stat Periş, din regiunea Bucureşti, posedă un sector zootehnic dezvoltat care numără în prezent aproape 500 capete bovine din care 270 vaci şi juninci, 2.900 porcine, numeroase păsări etc.

Cum era firesc, primul lucru pe care l-am făcut de îndată ce am trecut pragul acestei unităţi a fost să mă interesez de felul cum asigură conducerea gospodăriei nutreţurile necesare animalelor şi îndeosebi cele însilozate. Am aflat cu acest prilej că situaţia nu este de loc îmbucurătoare. Astfel, pînă la data de 26 august fuseseră însilozate în total numai 750 de tone. Cu foarte slabe rezultate se desfăşoară acţiunea de însilozare a porumbului furajer, cu toate că acesta a început pe alocuri chiar să se usuce.

Una din cauzele care frînează însilozarea porumbului este nefolosirea în întregime şi cu maximum de randament a utilajului cu care e înzestrată gospodăria.

Zilele trecute, bunăoară, din cele 6 tocători mecanice de mare randament existente numai 3 funcţionau şi acelea numai cîteva ore pe zi. Aşa se face că în gospodărie, au fost însilozate în perioada de la 20 la 26 august doar 130 tone de porumb furajer, adică nici măcar cantitatea ce se putea toca într-o singură zi cu jumătate din tocătorile existente.

Proasta organizare a muncii privind lucrările de însilozare este dovedită şi de neasigurarea în totalitate a spaţiului de însilozare. Astfel, gropile de siloz existente nu sînt suficiente decît pentru 70 la sută din necesarul de 4.000 tone cît trebuie să se însilozeze în acest an.

★

La gospodăria agricolă de stat Periş, lipsa de nutreţuri şi preţul de cost ridicat al furajelor şi îndeosebi al porumbului însilozat în anul trecut, a contribuit în mare măsură la scumpirea laptelui de vacă.

Gospodăria a realizat în primul trimestru al anului acesta litrul de lapte cu 2,40 lei, faţă de 1,46 lei cît era planificat. După felul cum se desfăşoară în prezent însilozarea furajelor se poate trage concluzia că experienţa anului trecut nu a folosit cu nimic conducerii gospodăriei.

Timpul este de acum întîrziat. Orice zi şi oră bună de lucru pierdută poate duce la reducerea valorii nutritive a porumbului şi deci la scumpirea preţului de cost al tonei de siloz. De aceea, consiliul gospodăriei de stat Periş are datoria să ia măsuri grabnice pentru impulsionarea însilozării porumbului furajer, în aşa fel încît să se asigure cel puţin cîte 6 tone de nutreţ murat de fiecare bovină.

B. TRAIAN

REALIZĂRI DE SEAMĂ

Mecanizatorii de la S.M.T. Dorobantu, raionul Medgidia, muncesc cu însufleţire pentru terminarea lucrărilor din campanie: ei au realizat însemnate economii la carburanţi şi piese de schimb. Astfel, tractoristul Pompiliu Ştefan a făcut economii în valoare de 16.800 lei. El a efectuat peste 1.150 de hantri, fără nici o reparaţie capitală. Exemplul lui este urmat şi de alţi tractorişti, printre care Bălan Valeriu şi Lupeanu Ion, care se apropie de realizarea celor 1.000 de hantri fără reparaţii.

Munca plină de avînt a mecanizatorilor a făcut ca planul de producţie al staţiunii pe campania de vară de 19.841 hantri, să fie realizat cu 26 zile înainte de termenul stabilit.

O dată cu executarea arăturilor de vară, mecanizatorii au ajutat la însilozarea furajelor în gospodăriile colective pe care le deservesc.

ŞTEFAN CONSTANTIN
corespondent

Recoltează sfecla de zahăr

Concomitent cu desfăşurarea lucrărilor de treieriş, în raionul Sînnicolaul Mare a început şi recoltatul sfeclei de zahăr. Pînă la această dată au şi fost recoltate 305 ha, obţinîndu-se 6.865 tone sfeclă de zahăr.

Fruntaşe la lucrările de recoltare a sfeclei de zahăr sînt gospodăriile agricole de stat Nerău cu 10 ha şi Teremia-Mare cu 5 ha, gospodăriile colective Sînnicolau Mare cu 150 ha (3.450 tone), Variaş cu 63 ha (1.570 tone), Periam cu 14 ha (270 tone) şi altele.

In medie producţia de sfeclă de zahăr la hectar atinge cantitatea de 23.000 kg.

Din sondajele făcute de tehnicienii gospodăriei de stat Periam, pentru evaluarea producţiei la hectar la sfecla irigată, rezultă că pe unele parcele se vor obţine cîte 120—125 tone sfeclă irigată la ha, producţie încă nemaiîntîlnită în ţara noastră.

I. SBIRCIOG
corespondent

Insilozează porumb furajer

Inţelegind faptul că furajele însilozate constituie baza alimentaţiei animalelor pe timp de iarnă, muncitorii şi tehnicienii de la I.C.I.A. din comuna Severineşti, raionul Turnu Severin, au propus ca în acest an să însilozeze cu 50 la sută mai multe furaje faţă de anul trecut. Pentru aceasta, ei au amenajat din timp gropile şi tocătorile necesare, iar pînă la 25 august au însilozat peste 100 tone. Este de remarcat faptul că tovarăşul Militaru Dumitru, brigadier zootehnic şi Toma Ion, inginer, dau o atenţie deosebită acestei munci. In acest sens şi tractoristul Isac Constantin se preocupă intens de îndeplinirea normei de lucru, fiind ajutat de muncitorii Adam D. Gh., Craioveanu G. Natalia şi alţii.

GH. BORONTEA
corespondent

CU PLANUL ÎNDEPLINIT

Membrii gospodăriei agricole colective „Horia, Cloşca şi Crişan" din comuna Bogdăniţa, raionul Bîrlad, au avut în plan să execute în această vară arături pe 190 ha. Lucrînd atît cu atelajele proprii cît şi cu ajutorul celor 3 tractoare de la S.M.T. Zorleni, gospodăria a terminat de arat întreaga suprafaţă planificată. S-au evidenţiat în muncă mecanizatorii C. Stan. V. Giurgiucanu, Radu Resmeriţa, Aurel Broştianu şi alţii, care au făcut muncă de bună calitate.

I. BOLEA
corespondent

Ritmul arăturilor de vară trebuie intensificat

— Cîteva constatări din raionul Ploeşti —

Treierişul în raionul Ploeşti s-a terminat în jurul zilei de 20 august. Pînă la această dată, conducătorii raionului explicau că una din principalele cauze care fac ca arăturile de vară să fie mult rămase în urmă ar consta în faptul că toate forţele din agricultură sînt îndreptate spre terminarea treierişului. Pornind de aici, era de aşteptat deci ca după ce această lucrare a fost încheiată, executarea arăturilor adînci să fie mult grăbită. Din păcate lucrurile nu stau aşa. In majoritatea comunelor din raion arăturile se execută încă într-un ritm extrem de încet. Intr-o serie de comune, ca, de pildă, Tătărani, Tîrgşorul Nou, Dărmăneşti, Ariceştii-Rahtivani, Vlădeni, Cătunu Negoeşti şi altele, au fost arate pînă spre sfîrşitul lunii august suprafeţe mici. Cauza? Nefolosirea din plin a tuturor posibilităţilor de lucru de care dispun comunele respective.

In comuna Dărmăneşti, bunăoară, pînă la 27 august se executaseră arături de vară pe numai un sfert din suprafaţa planificată. Cea mai mare parte din terenul arat aparţine celor două întovărăşiri agricole din comună. Indeosebi întovărăşirea din satul Mărginenii de Sus a obţinut rezultate bune în această privinţă. Pe ansamblul comunei însă, procentul de îndeplinire a planului e nesatisfăcător. E drept, există în această privinţă şi greutăţi obiective, între care şi faptul că în unele locuri solul e foarte uscat. Nu e bine însă ca toate lipsurile să fie puse pe seama greutăţilor obiective. Dovadă că în comuna Dărmăneşti, se putea ara mult mai mult decît s-a arat e faptul că într-o sigură zi — la 17 august — cînd s-a folosit cea mai mare parte din atelajele existente pentru efectuarea arăturilor, au fost lucrate 27 de hectare. In zilele următoare însă, cînd organele locale au slăbit preocuparea pentru această importantă lucrare, numărul hectarelor arate a scăzut în medie la 5-6.

Majoritatea gospodăriilor colective şi întovărăşirilor agricole din raion se află în primele rînduri în acţiunea de pregătire a campaniei agricole de toamnă. Sînt însă şi unităţi agricole socialist-cooperatiste în care preocuparea pentru asigurarea recoltei viitoare şi îndeosebi grija pentru pregătirea terenului sînt slabe. Nu e de loc lăudabil, de pildă, pentru gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole din comuna Tîrgşorul Nou, faptul că, pînă acum cîteva zile încă nu începuseră executarea arăturilor. E bine că unităţile socialist-cooperatiste din această comună s-au îngrijit de asigurarea seminţelor necesare pentru semănăturile de toamnă. Grija pentru asigurarea seminţelor, pentru calitatea lor, trebuie să meargă însă mînă în mînă cu preocuparea pentru pregătirea terenului. Este un lucru ştiut că, neglijarea unuia sau altuia din aceşti factori nu poate decît să dăuneze recoltei viitoare.

In raionul Ploeşti există condiţii ca pregătirile pentru campania de toamnă şi îndeosebi ritmul efectuării arăturilor să fie grăbite. Pentru aceasta e necesar, în primul rînd, ca să fie folosite din plin toate atelajele şi tractoarele de care dispune agricultura raionului. In fiecare unitate agricolă socialist-cooperatistă, în fiecare comună şi sat să existe preocupare pentru a se atinge viteza zilnică de lucru. Se cere ca organele agricole şi sfaturile populare să urmărească zilnic ritmul în care se execută arăturile şi să ia măsurile ce se impun pentru grăbirea acestei lucrări. Este, de asemenea, necesar să se renunţe la tendinţa pe care o au unele unităţi agricole socialist-cooperatiste şi conducerile unor comune de a se aştepta numai ajutorul S.M.T.-urilor. Pentru grăbirea arăturilor, în timpul scurt care a mai rămas pînă la începerea campaniei de toamnă, trebuie folosite din plin, pe lîngă mijloacele S.M.T.-urilor, toate atelajele de care dispune fiecare comună şi sat.

Din experienţa fruntaşilor între fruntaşi

Imbold spre noi succese

S.M.T. Cobadin a fost decorată cu Ordinul Muncii cl. I

Cu nespusă bucurie şi îndreptăţită mîndrie au primit mecanizatorii de la S.M.T. Cobadin vestea că unităţii lor i-a fost conferită de către Prezidiul Marii Adunări Naţionale a R.P.R. Ordinul Muncii cl. I-a, pentru contribuţia însemnată în munca de transformare socialistă a agriculturii, pentru indicii înalţi obţinuţi în utilizarea maşinilor, întreţinerea şi exploatarea raţională a tractoarelor, reducerea continuă a preţului de cost la hectar şi executarea lucrărilor de bună calitate. Inalta distincţie conferită unităţii lor a umplut de bucurie inimile tuturor lucrătorilor acestei staţiuni fruntaşe, şi a constituit totodată un imbold spre obţinerea de noi succese în activitatea ce o desfăşoară.

★

Ca în oricare altă ocazie se cuvine ca şi în asemenea împrejurare să se facă o trecere în revistă asupra activităţii din trecut a unităţii respective. Vom încerca şi noi să facem cît mai pe scurt acest lucru.

...Toamna lui 1948. In ograda plină de băltoace a unui fost bogătan din Cobadin, cîţiva tractorişti, murdari din cap pînă în picioare de noroi, ulei şi motorină trebăluiau de zor în jurul cîtorva tractoare I.A.R.-22. Pe lîngă tractoare mai aveau şi pluguri, cîteva semănători şi boroane, secerători şi batoze. Cam aceasta era inventarul tînerei staţiuni de maşini şi tractoare. Pe atunci cu cele 36 de tractoare S.M.T. Cobadin trebuia să lucreze pe teritoriul a 37 de comune şi sate, pe parcelele răzleţite şi mici ale ţăranilor individuali, ceea ce nu era de loc treabă uşoară. La aceste greutăţi se mai adăuga şi faptul că staţiunea nu avea nici o construcţie proprie, utilajul stînd sub cerul liber, iar tractoriştii dormind pe unde apucau.

Insă aceasta a fost la început. In scurtă vreme pe un loc viran din faţa staţiei C.F.R. unde altădată ciulinii alergau în voie mînaţi de vînt, s-au ridicat frumoasele clădiri ale S.M.T.-ului, oraşelul mecanizatorilor. Au fost construite mari remize pentru tractoare şi maşini, ateliere, cantină, dormitoare colective şi pentru familişti, un club frumos care poate rivaliza cu un teatru de la oraş, locuinţe muncitoreşti, castel de apă, clădire administrativă etc. etc. In aceste condiţii nou create, traiul mecanizatorilor a devenit cu totul altul. Şi munca se desfăşoară mai cu spor.

Curînd, s-au închegat primele întovărăşiri şi mai apoi marile gospodării agricole colective. Trebuie arătat aici că la transformarea socialistă a satelor dobrogene din raza de activitate a S.M.T.-ului Cobadin, un rol de seamă l-au avut şi mecanizatorii. Ei au luptat în acest front de frunte ca tractorişti, executînd lucrări bune şi la timp şi ca agitatori.

Ca urmare a politicii partidului de transformare socialistă a agriculturii, în toamna anului 1956 întreaga rază de activitate a S.M.T.-ului era cooperativizată, iar un an mai tîrziu — colectivizată. Acest lucru a cerut din partea mecanizatorilor de aici eforturi noi. Faţă de lucrările de bază ale solului ce se executau la început, an de an sortimentul lucrărilor sporea ca număr şi ca volum. De unde în primii ani de activitate erau perioade lungi din timpul anului cînd tractoriştii nu aveau ce face (vara înainte de seceriş şi după treieriş etc.), în ultimii ani ei au executat unele lucrări şi iarna (transportul, bătut porumb etc.), iar în restul timpului au fost antrenaţi în permanenţă în executarea diferite lucrări mecanizate pe terenurile ce le lucrează. Iată de altfel în tabelul de mai jos, dinamica principalelor lucrări agricole executate de S.M.T. Cobadin.

ANII	ARĂTURI	SEMĂNAT	PRĂŞIT	RECOLTAT CU: COMBINE	RECOLTAT CU: SEC-LEGĂTORI
1953	9210	2.361	423	290	932
1954	12.684	3.448	1.049	242	1.125
1955	14.964	3.915	1.376	1.847	1.199
1956	18.311	4.892	3.092	1.610	2.320
1957	20.684	5.125	3.707	2.494	2.580
1958	18.265	6.759	13.761	2.537	3.210

Extinderea mecanizării la cît mai multe lucrări şi pe suprafeţe tot mai mari şi acordarea prin cadrele de agronomi, mecanici şi contabili a unei îndrumări tehnice şi gospodăreşti competente în unităţile deservite, — iată principalele căi prin care S.M.T. Cobadin a luptat continuu pentru consolidarea economico-organizatorică a acestora. In 1958, bunăoară, cele 8 gospodării agricole colective deservite de staţiune au economisit un mare număr de zile-muncă datorită lărgirii sortimentului de lucrări mecanizate, ceea ce a dus la întărirea lor şi la ridicarea nivelului de trai al colectiviştilor.

Dar mecanizatorii de aici îndrumaţi de organizaţia de partid şi mobilizaţi de sindicat, au luptat neîncetat ca odată cu executarea unui volum mare de lucrări — deci o productivitate sporită — lucrările să fie realizate şi cu cheltuieli puţine. Mergînd pe această linie ei au realizat an de an o productivitate mare pe tractor şi un preţ de cost redus al hantrului. In 1958, de pildă, ei au realizat 560 hantri pe tractor convenţional, depăşind astfel sarcina trasată de conducerea de la Constanţa pentru anul 1960 cu 130 de hantri. Totodată preţul de cost al hantrului a scăzut cu 100 lei.

ANII	REALIZAREA PLANULUI DE PRODUCŢIE (hantri): Plan	REALIZAREA PLANULUI DE PRODUCŢIE (hantri): Realizat	PRODUCTIVITATEA PE TRACTOR CONV. (în hantri): Plan	PRODUCTIVITATEA PE TRACTOR CONV. (în hantri): Realizat	PREŢUL DE COST (al hantrului): Plan	PREŢUL DE COST (al hantrului): Realizat
1956	41.170	49.559	365	410	116,42	108,06
1957	44.006	61 208	370	427	122,90	99,81
1958	53.587	72.193	420	560	118,38	84,06

Ca urmare a tuturor succeselor înregistrate an de an, colectivul de mecanizatori de aici a cîştigat de multe ori titlul de staţiune fruntaşă pe regiune sau chiar pe ţară, iar de curînd fiind şi decorată cu Ordinul Muncii cl. I.

La baza frumoaselor realizări dobîndite stă îndeosebi munca politică de îndrumare şi control a brigăzilor de tractoare. Ceea ce este esenţial în activitatea unităţii este permanentizarea tuturor brigăzilor la locul de producţie şi crearea de cadre locale (toţi tractoriştii lucrează în gospodăriile colective din care fac parte). La aceasta se adaugă folosirea deplină a capacităţii de producţie a parcului de maşini şi tractoare prin metode avansate de lucru (cupluri de maşini, agregate complete, lucrul în două schimburi etc). Trebuie să mai amintim aici că tractoristul de ieri, şeful de brigadă de azi, Ion Trandafir, a fost primul mecanizator din R.P.R. care a experimentat cu succes în 1951 metoda graficului orar la lucrările din cîmp. Pe de altă parte, de aici au pornit adesea iniţiative noi. In acest an, de exemplu, şeful de brigadă Chiriţă Călăraşu a lansat chemarea: „Fiecare al 5-lea hantru să-l executăm cu carburanţi economisiţi". Şi chemarea lui au răspuns majoritatea mecanizatorilor.

Creîndu-li-se cele mai bune condiţii de muncă şi trai, antrenaţi în întrecerea socialistă, folosind metode avansate de lucru, îngrijindu-şi maşinile ca ochii din cap şi colaborînd rodnic cu colectiviştii, numeroşi mecanizatori de aici au realizat indici înalţi în exploatare. In 1958, Nuţu Gheorghe, Velicu Vasile şi alţii au realizat cu tractoarele K.D.-35 şi UTOS-26 pînă la 1.300 de hantri fără reparaţii, economisind zeci de mii de lei la piese de schimb şi carburanţi.

Şi în acest an, mecanizatorii de la S.M.T. Cobadin, stimulaţi de succesele de pînă acum şi însufleţiţi de Hotărîrile plenarei C.C. al P.M.R. din 13-14 iulie, dobîndesc rezultate bune în muncă. Producţia globală de 27.537 hantri a fost depăşită la sfîrşitul lunii trecute cu aproape 3.000 de hantri. Preţul de cost al hantrului a fost redus de la 91,89 lei cît a fost planificat, la 73,08 lei pe fiecare hantru. Economiile globale depăşind suma de 600.000 lei, dovedesc că staţiunea va realiza şi chiar depăşi cei 1.036.000 lei s-au angajat să economisească pînă la sfîrşitul anului. Staţiunea fruntaşă între fruntaşe, decorată cu Ordinul Muncii, îşi aduce astfel o contribuţie de preţ la realizarea economiei de un miliard lei.

I. LEŞEANU

Gospodărie colectivă în satul Buzaţi

De mult timp ţăranii întovărăşiţi din satul Buzaţi, comuna Păstrăveni, raionul Tg. Neamţ vroiau să înfiinţeze şi în sat la ei o gospodărie agricolă colectivă. Obţinuseră rezultate frumoase şi în întovărăşire, dar se convinseseră pe deplin că în gospodăria agricolă colectivă producţiile sînt mult mai mari ca în întovărăşire şi că viaţa lor va fi mai îmbelşugată. S-au lămurit de acest lucru mai ales după ce au văzut cu ochii lor cum trăiesc vecinii lor — colectiviştii din Ţibucani. Şi iată că acum cîteva zile în urmă au hotărît să ţină adunarea generală pentru inaugurarea gospodăriei colective.

Inaugurarea a prilejuit o adevărată sărbătoare. In afară de ţăranii întovărăşiţi din sat au mai luat parte şi invitaţi din satele Păstrăveni, Timişeşti şi Urecheni care au venit să felicite pe noii colectivişti.

Cele 150 familii de ţărani întovărăşiţi au adus în gospodărie 400 ha. teren, 37 de cai, 22 de vaci cu lapte, 50 de oi, 40 de căruţe şi alte unelte agricole.

I. STOICESCU
corespondent

Consfătuirea lucrătorilor din sectorul creşterii oilor

Vineri 28.VIII. a.c. a avut loc la Institutul Agronomic „N. Bălcescu" din Bucureşti, deschiderea şedinţei comune de lucru a crescătorilor de oi şi a lucrătorilor din industria textilă cu privire la dezvoltarea creşterii oilor cu lînă fină şi semifină. La această consfătuire, organizată de M.A.S. în colaborare cu M.I.B.C. şi A.S.I.T. au luat parte numeroşi crescători de oi, brigadieri şi ingineri din gospodăriile agricole colective şi de stat, specialişti din institutele de cercetări şi învăţămînt agricol, precum şi cadre din conducerea ministerelor interesate în această problemă. Cu prilejul deschiderii lucrărilor consfătuirii, tov. ing. I. Fodor, director general în M.A.S., a arătat în cuvîntul său că scopul acestei şedinţe de lucru este de a găsi cele mai eficace metode pentru sporirea producţiei de lînă fină şi semifină necesară industriei prelucrătoare.

A urmat apoi susţinerea următoarelor referate: „Problemele sporirii producţiei de lînă fină şi semifină în lumina hotărîrilor plenarei C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie 1958", „Cerinţele cantitative şi calitative ale industriei textile privind producţia de lînă fină şi semifină", „Activitatea de cercetare ştiinţifică în sprijinul înmulţirii şi îmbunătăţirii oilor cu lînă fină şi semifină din ţara noastră", „Transformarea oilor cu lînă groasă în oi cu lînă fină în regiunea Constanţa", „Metodele aplicate şi rezultatele obţinute în creşterea oilor în cadrul gospodăriei agricole de stat Carei, regiunea Baia Mare", „Problemele asigurării bazei furajere. a alimentaţiei şi îngrijirii raţionale a oilor în raionul Haţeg, regiunea Hunedoara" etc.

★

Referindu-se la situaţia din trecut, cînd problema creşterii oilor era lăsată la voia întîmplării, tov. ing. Ion Fodor a subliniat în referatul prezentat că, în anii de democraţie populară, datorită sprijinului acordat de stat, creşterea oilor a înregistrat unele rezultate îmbucurătoare atît în ceea ce priveşte sporirea numărului cît şi a productivităţii ovinelor. In anul trecut, de pildă, ca urmare a condiţiilor de creştere îmbunătăţite s-a produs în ţară circa 20.000 tone de lînă, adică cu 33 la sută mai mult decît s-a realizat în 1938. Din această cantitate aproape 70 la sută a intrat în fondul centralizat. Din lînurile fine au intrat în fondul centralizat peste 99 la sută, iar din cele semifine 67,4 la sută. Acest fapt ne demonstrează că preţurile la sortimentul lînurilor fine sînt avantajoase şi că producţia de lînă fină pe cap de oaie este mai mare decît cantitatea minimă contractuală de 2,5 kg. In continuare, vorbitorul a subliniat că participarea sectorului socialist la fondul centralizat nu este pe măsura posibilităţilor sale.

Această situaţie nesatisfăcătoare se datoreşte atît încărcăturii reduse de oi la suta de hectare în unele regiuni, cît şi a structurii necorespunzătoare a şeptelului ovin. După ce a arătat lipsurile care au frînat dezvoltarea creşterii oilor cu lînă fină şi semifină, vorbitorul s-a ocupat pe larg de măsurile tehnico-organizatorice care pot şi trebuie să ducă la îmbunătăţirea muncii în sectorul ovin în vederea asigurării industriei prelucrătoare cu cantităţi sporite de lînă fină şi semifină.

Cu toate forţele la lucrările de îmbunătăţiri funciare

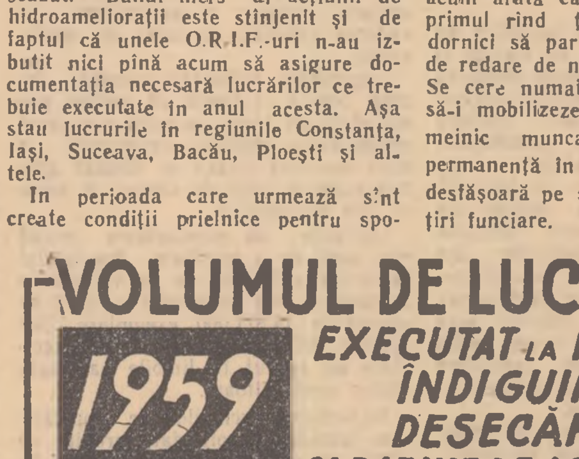
Anul acesta în toate regiunile ţării se desfăşoară o intensă activitate pentru punerea în valoare a unor însemnate suprafeţe de terenuri neproductive sau slab productive. Răspunzînd cu entuziasm chemării organelor de partid, mii de ţărani muncitori, lucrători din fabrici şi uzine, studenţi, funcţionari, participă activ la munca patriotică organizată pe şantierele de îmbunătăţiri funciare. Sub mîinile lor harnice pămînturile sterpe devin adevărate grădini înfloritoare.

Veştile sosite în ultimul timp din unele colţuri ale ţării sînt deosebit de îmbucurătoare. Pînă la 22 august a fost amenajată pentru irigat suprafaţa de 80.675 ha. Realizări frumoase au fost obţinute şi la lucrările de îndiguiri, desecări şi crearea de bazine de acumulare. (Vezi graficul alăturat).

Acolo unde există mai multă tragere de inimă, mai multă iniţiativă şi răspundere în organizarea lucrului pe şantierele de îmbunătăţiri funciare, rezultatele nu întîrzie să se arate. In regiunea Timişoara, de pildă, numai în săptămîna de la 16—22 august a fost realizat, prin muncă patriotică, un volum de lucrări ce însumează 208.000 m.c. săpături, adică a treia parte din totalul lucrărilor executate în regiune de la începutul campaniei de îmbunătăţiri funciare. La loc de frunte se găsesc şi regiunile Galaţi, Baia Mare, Cluj şi Oradea.

In acelaşi interval de timp însă, în regiunile Bucureşti, Constanţa şi Craiova, datorită faptului că nu s-a dat toată atenţia mobilizării maselor de oameni ai muncii şi organizării lucrului pe şantiere, ritmul lucrărilor de îmbunătăţiri funciare s-a menţinut scăzut. Bunul mers al acţiunii de hidroameliorații este stînjenit şi de faptul că unele O.R.I.F.-uri n-au izbutit nici pînă acum să asigure documentaţia necesară lucrărilor ce trebuie executate în anul acesta. Aşa stau lucrurile în regiunile Constanţa, Iaşi, Suceava, Bacău, Ploeşti şi altele.

In perioada care urmează sînt create condiţii prielnice pentru sporirea ritmului lucrărilor de îmbunătăţiri funciare. Forţe de lucru există suficiente. Experienţa dobîndită pînă acum arată că oamenii muncii şi în primul rînd ţăranii muncitori sînt dornici să participe activ la acţiunea de redare de noi terenuri agriculturii. Se cere numai ca sfaturile populare să-i mobilizeze, să le organizeze temeinic munca şi să-i îndrume în permanenţă în activitatea pe care o desfăşoară pe şantierele de îmbunătăţiri funciare.

Discuție despre FLORI, TRACTOARE și bunăstare

Mîndria parcului centrului sanatorial din Ocna Sibiului o constituie deopotrivă strandul cu cele trei lacuri helioterme Horia, Cloșca și Crișan, și rondurile de flori, lucrate cu migală și fantezie, adevărată simfonie de culori.

Fiecare nouă serie de oameni ai muncii venită la tratament în această veche localitate balneară se entuziasmează în fața meșteșugitului covor de salvii și begonii, de gura leului, micsandre și gladiole. Iar florile nu sînt un simplu element decorativ — ele odihnesc privirile, dau bucurie de viață, încredere.

Mi-a mărturisit-o și tractorista Sava Ioana de la gospodăria de stat „Costache Burcă" raionul Negru Vodă, care a venit aici pentru tratament, trimisă de comitetul de întreprindere.

— La noi, în Dobrogea, nu prea întîlnim la tot pasul asemenea minunăție de flori. Avem, în schimb, tarlale cu griu, porumb și floarea-soarelui care se pierd departe, în coasta zării. Astea sînt „florile" noastre.

— Și sper că le îngrijiți bine? intervin eu.

— Mai încape îndoială? Avem tractoriști foarte buni, care-și iubesc meseria, și totodată o conducere pricepută. După cîte știu, anul acesta am obținut la griu o producție medie de 1.800 kg la hectar, iar celelalte culturi promit de asemenea, recolte mari.

— Dar despre rezultatele muncii dumitale nu ne spui nimic? am stăruit eu. De cînd ai devenit tractoristă?

Din acest moment discuția capătă un caracter autobiografic.

— În 1951 eram activistă U.F.D.R. cînd m-am hotărît să intru la școala de tractoriști din Balș. Am învățat un an. În 1952 am fost trimisă la S.M.T. Chirnogeni. Apoi am mai lucrat ca macaragiu și rutierist pe un șantier de lîngă București. Dar mi s-a făcut dor de agricultură, de cîmpuri. Să nu vă mire ce vă spun, dar m-am născut și am trăit într-un sătuc necăjit, oltenesc. Și altceva mai frumos decît să muncești pămîntul nu știu. Așa am ajuns la gospodăria de stat „Costache Burcă".

Anul trecut am recoltat cu combina în 8 zile 148.000 kg de griu și am realizat 637 hantri (adică cu 237 hantri peste plan. — Adăugirea e a autorului).

— Ați fost deci fruntașă?

Răspunsul este plin de modestie.

— N-am fost singurul fruntaș. La recoltatul griului însă am ieșit prima pe gospodărie. Acum sînt rutieristă. Am cerut însă conducerii să ne aprobe ca eu și soțul meu (e tot tractorist) să lucrăm împreună 250 hectare pe întreg ciclul de producție.

Tovarășa Sava așteaptă cu... resemnare o nouă întrebare. O întreb deci cum trăiesc, cum își petrec timpul liber ei și ceilalți muncitori.

— Avem club și sală de festivități. Echipa artistică dă spectacole, se aduc filme. Apoi facem plimbări. Avem motocicleta noastră. Sîntem mulțumiți de viața îmbelșugată pe care o ducem. Și eu și soțul meu am cunoscut sărăcia și traiul greu în trecut. Acum avem casa noastră, îmbrăcăminte bună, aparat de radio, mobilă. Trăim cu adevărat o viață nouă. Cu cîteva zile înainte de a pleca la odihnă, ne-a vizitat gospodăria o familie de turiști americani. Au fost și în casa noastră, le-am arătat tot ce am agonisit prin muncă în acești ani, au văzut și motocicleta.

— I-a impresionat cele văzute?

— Mult de tot. Le-a plăcut gospodăria, faptul că tractoriștii noștri sînt veseli, curați. Au făcut fotografii și tot timpul s-au arătat dornici să ne cunoască și să ne înțeleagă.

În sfîrșit am ajuns la ultima întrebare.

— Cum vă simțiți aici, la Ocna Sibiului? Tovarășa Sava răspunde printr-un zîmbet care spune aproape totul.

— Am mai fost la odihnă la Sovata și Bilbor. Comitetul de întreprindere ne-a dat bilete în toți anii dar nu ne-am dus întotdeauna; am mai fost pe la părinți, pe la țară. Sînt foarte mulțumită aici de îngrijirea medicală, de condițiile de cazare și masă. Petrec cu adevărat 25 de zile frumoase, minunate pentru care sînt încă odată recunoscătoare conducătorilor noștri iubiți, care se îngrijesc de viața, sănătatea și fericirea noastră.

Stau deseori și privesc minunăția aceasta de flori, mă uit cu cîtă grijă se ocupă de ele grădinarii stațiunii, și-mi spun că în zilele regimului de democrație populară, noi, cei ce muncim, sîntem îngrijiți și privegheați ca și aceste flori frumoase, gingașe. Așa mă gîndesc eu, în sinea mea. Oare n-am dreptate?

— Ai dreptate, multă dreptate, tovarășă Sava.

LUCIAN CURSARU

TOTUL PENTRU OM

TREBUIE...

Încotro zboară cu 80 de km pe oră mașina aceasta albă cu stegulețul fluturînd pe aripă?

★

A fost adus la dispensarul din Moțăței în stare foarte gravă.

În cîteva secunde, doctorul Telea și-a dat seama despre ce-i vorba. Într-o clipă de neatenție Marin Vrînceanu fusese prins de colții de la roata unui tractor. Piciorul drept era tot o rană. „Plăgi zdrobite și două fracturi" a constatat doctorul. Sîngele șiroia din belșug.

— Soră, dă-mi siringă, pansament, vată! Anunțați Salvarea, piciorul trebuie pus în ghips!

În liniștea întreruptă de gemetele scurte ale rănitului se auzea clinchetul instrumentarului mînuit de medic cu o grabă calmă.

— Fă-i o cofeină! Dă-mi catgutul!

În mai puțin de o jumătate de oră, sîngele era oprit, rana curățată, piciorul imobilizat.

— Vezi dacă nu ești atent? Stai liniștit, peste o lună ai să joci în horă.

Rănitul a zîmbit.

— Soră, o fiolă cu ser antitetanos — a mai cerut medicul. Gata!

Încă puțin și mașina salvării din Calafat a frînat scrîșnindu-și roțile, în fața dispensarului.

★

Încotro zboară cu 80 km pe oră mașina aceasta albă cu stegulețul fluturînd pe aripă? Spre spital, ducînd un om. Omul trebuie *să trăiască.*

Două luni mai tîrziu, în primăvara aceasta, Vrînceanu s-a întors în sat complet înzdrăvenit.

Tineretul desfășoară o rodnică muncă culturală

Sprijinit și îndrumat de organizația de partid, tineretul din gospodăria colectivă „I. C. Frimu" din comuna Leordeni, raionul Topoloveni, regiunea Pitești, a obținut în ultimul timp frumoase rezultate pe tărîmul muncii cultural-artistice. Colțul roșu al gospodăriei e înzestrat cu o bibliotecă de peste 500 volume, radio și televizor. Astfel, după împărțirea avansului de 40 la sută și în cinstea măreței sărbători de 23 August, tineretul din gospodărie a organizat o frumoasă manifestare artistică, în cadrul căreia s-a jucat piesa de teatru „Cînd povestește securea" de R. Boureanu. Rolurile au fost interpretate cu mult succes de tinerii colectiviști: Marioara Popa, Sîrboiu Nicolae, Ciobanu Alexandru, Zoe Dănoiu și Nicolae Muscalu.

Pentru a populariza avantajele muncii în comun, echipa artistică a colțului roșu al gospodăriei s-a deplasat în ultimele luni și în satele Ciulnița și Prundu.

De două ori pe săptămînă la colțul roșu au loc audiții colective la radio și televizor, la care participă pe lîngă colectiviști și numeroși țărani cu gospodărie individuală.

Cercul de citit, condus de învățătoarea Maria Stana, organizează săptămînal seri culturale și șezători literare, în cadrul cărora se fac recenzii și se discută evenimentele interne și internaționale. Prin munca rodnică desfășurată în cadrul colțului roșu din gospodărie, o seamă de tineri cu gospodărie individuală din comună s-au convins de foloasele muncii în comun. Așa e, de pildă, tînăra țărancă Vlăican Florentina, care a făcut de curînd cerere de înscriere în gospodăria colectivă.

GEORGE BREAZU
corespondent

LA CĂMINUL CULTURAL

Prin grija statului democrat-popular, în mai toate satele patriei au fost înființate cămine culturale, colțuri roșii, biblioteci etc., unde țăranii muncitori își petrec în mod plăcut și instructiv timpul liber. În fotografie: căminul cultural din comuna Rășinari, raionul Sibiu.

Echipa de țibulcari a căminului cultural Lunca de Jos-Ciamurlia, regiunea Constanța, în timpul unui spectacol.

CE SĂ CITIM

V. Em. Galan: „BĂRĂGAN"

Vol. II.

Primul volum, după cum își amintesc cei care l-au citit, istorisea ridicarea și întărirea gospodăriei agricole de stat din Lespezi. Paginile cărții erau presărate de episoade dramatice, la capătul cărora Anton Filip, inginerul Matei și colaboratorii lor ieșeau cu prestigiul întărit și cu un spor de experiență.

De astă dată, scriitorul și-a îndreptat atenția asupra satului. În sat trăiesc oameni a căror atenție trebuie îndreptată către înfăptuirile celor de la G.A.S., interesul lor pentru transformarea socialistă a agriculturii trebuie dezvoltat metodic și convingător: dar în sat trăiesc și dușmani ai noului mod de viață, exponenți ai lumii vechi, precum fostul moșier Honețiu și indivizi de felul lui Erhan și Berijan sabotori și ucigași care n-ar precupeți nimic ca să se vadă reîntorși la situația din trecut.

Numai că roata istoriei nu poate fi dată înapoi. Noul merge victorios înainte; în numele lui, luptă Anton Filip să atragă țărănimea muncitoare din vecinătate pe drumul socialismului. Și tot în numele lui, îi supraveghează el pe Berijan și Erhan pentru ca actele acestor ticăloși să nu primejduiască mersul lucrurilor. Acestea evoluează ascendent și preluarea de către cei de la G.A.S. a fermei de la Bîrseni este un semn grăitor.

Oricîtă iscusință ar desfășura Berijan, uneltirile sale nu înregistrează niciun succes de durată. Este un merit al romanului că subliniază atît de limpede soarta celor ce se împotrivesc progresului. Nici Erhan și nici Berijan nu sînt oameni proști, lipsiți de autoritate. Dar ei le folosesc împotriva realității obiective și greșesc grav cînd își închipuie că le stă în putință să modifice făgașul noilor așezări sociale statornicite de regimul democrat-popular.

Romanul, mai exact al doilea volum al său, se încheie simbolic: la radio se difuzează rezoluția ședinței plenare a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn din 3-5 martie 1949, referitoare la transformarea socialistă a agriculturii. Soarta lui Erhan, Berijan și a celor de-o seamă cu ei este pecetluită.

Momentul istoric de cotitură pe care îl trăiește satul este surprins cu mult adevăr. Volumele următoare îi vor aduce pe eroii lui V. Em. Galan în cea mai fierbinte actualitate.

H. ZALIS

A APĂRUT
Nr. 8 — August 1959
AL REVISTEI

„Probleme zootehnice și veterinare"

Sumar:

* * * — La a 15-a aniversare a eliberării patriei noastre.
* * * — Realizările Institutului de cercetări zootehnice în perioada 1944—1959.
* * * — Realizările Institutului de patologie și igienă animală în primul deceniu de activitate științifică.
* * * — Dezvoltarea și realizările Institutului de seruri și vaccinuri „Pasteur" după eliberarea țării noastre.
Prof. dr. Gh. Baia — Mai multă atenție producerii și folosirii porumbului murat.
Ing. K. Niedermaier — Folosirea îngrășămintelor pe diferite tipuri de pajiști din Transilvania (partea I-a).
Ing. M. Dinu și colab. — Folosirea substanțelor estrogene și suprimarea căldurilor și ridicarea productivității la scroafe.
Dr. H. Dimitrov și colab. — Contribuții la studiul influenței biostimulării asupra desfășurării proceselor sexuale la oi.
Prof. dr. E. Licperta și colab. — Contribuții la studiul acțiunii farmacodinamice a preparatului A.L.U.
Dr. E. Stoican și colab. — Fenotiazina ca antihelminic administrat pe grupe mari de porcine.
Dr. Vl. Wynohradnyk — Folosirea virusului pestos porcin lapinizat în profilaxia pestei porcine.
Dr. V. Volintir și colab. — Observații asupra brucelozei la iepurii de cîmp.
* * * — Preparate antiparazitare de uz uman ce se pot folosi și în sectorul veterinar.
Dr. I. Șoimu — Un nou ovoscop pentru controlul sanitar veterinar al ouălor.
* * * — Simpozionul „Problema evoluției în biologie".

Pentru fondul central al statului

Gospodăriile colective în frunte la predarea cerealelor contractate

În cursul săptămînii trecute, oamenii muncii de pe ogoarele regiunii București au anunțat că în regiunea lor treierișul păioaselor a fost terminat. Succese de seamă au fost obținute în această regiune și la preluarea cerealelor din noua recoltă, în baza contractelor încheiate. Locuri fruntașe în munca de preluare au ocupat pînă la data de 26 august Uniunile raionale ale cooperativelor de consum din raioanele Olteni, Giurgiu, Tr. Măgurele, Drăgănești-Vlașca, Alexandria și altele. În raioanele Olteni și Giurgiu, de pildă, planul de preluare a griului a fost îndeplinit în procent de 101,2 la sută și respectiv de sută la sută, iar în celelalte raioane arătate mai sus, procentul de preluare variază între 99 și sută la sută.

Realizarea aproape în întregime a sarcinilor de plan la preluarea griului din noua recoltă în majoritatea raioanelor regiunii București, a făcut ca pînă la data arătată să fie predată pentru fondul central al statului o cantitate de griu ce reprezintă peste 96 la sută, față de planul pe care îl are regiunea. Exemple grăitoare în această privință au dat toate gospodăriile agricole colective din raioanele Giurgiu, Drăgănești-Vlașca, Alexandria precum și din alte raioane. Gospodăria agricolă colectivă „16 Februarie" din comuna Sudiți, de pildă, și-a respectat în întregime contractul, predînd la baza de recepție toată cantitatea de 50.000 kg. de griu contractată. De asemenea, gospodăria agricolă colectivă „I. C. Frimu", precum și gospodăria colectivă „N. Bălcescu" din raionul Lehliu au predat prima 84.200 kg, iar a doua 50.000 kg. de griu pe care l-au avut contractat. Asemenea exemple pot fi date încă multe.

— Deocamdată nu ne putem lăuda în privința predării griului la bazele de recepție și cu unele gospodării colective din raionul Brănești, care pînă zilele acestea încă nu s-au achitat cum se cuvine față de obligațiile contractuale, îmi spunea un tovarăș de la serviciul contractări și achiziții al Uniunii regionale a cooperativelor de consum București.

— Și care sînt acestea?

— „Gheorghe Doja" din Fundulea, toate cele 4 gospodării colective din Sărulești, raionul Brănești, mi-a răspuns interlocutorul meu. Și tot dînsul a mai adăugat: Avem însă credința că în zilele următoare și aceste unități se vor achita cu cinste de obligațiile pe care le au față de stat la predarea cerealelor, trecînd astfel și ele în rîndurile fruntașilor.

Și acele raioane, ca de pildă, Roșiori de Vede, Vidra și Urziceni, unde planul de preluare a griului încă n-a fost îndeplinit pot în cîteva zile să ajungă din urmă raioanele fruntașe la preluarea cerealelor din noua recoltă.

GH. B.

Au livrat 285 de vagoane de sfeclă de zahăr

Zilnic din gările Sintana, Ciumegiu, Salonta, Diosig și altele din regiunea Oradea se îndreaptă spre fabrica de zahăr din Arad, zeci de vagoane încărcate cu sfeclă de zahăr din noua recoltă. Numai în ultimele zece zile, cultivatorii din această regiune au livrat fabricii 285 de vagoane cu sfeclă.

Gospodăriile agricole colective din raioanele Criș, Salonta, Oradea, Săcueni, au recoltat pînă zilele acestea 30 la sută din suprafețele cultivate. Multe gospodării colective și întovărășiri agricole, printre care cele din comunele Tinca, Salonta, Batăr și altele, au recoltat aproape 60 la sută din suprafețele cultivate cu sfeclă de zahăr. Aplicînd întregul complex de reguli agrotehnice, aceste unități agricole cooperatiste au obținut producții de 30—35.000 de kg de sfeclă de zahăr la hectar. Colectiviștii din Salonta, de pildă, au obținut de pe o suprafață de peste 50 de hectare, o producție medie de 40.000 kg sfeclă de zahăr la hectar.

Dau viață noilor sarcini

La marginea Iașilor, pe drumul Hîrlăului se află clădirile tinerei gospodării de stat „Miroslava". Clădirile au cușme roșii de țiglă și pereții albi ca laptele.

Urc dealul cu gînd să ajung la grajdurile vacilor. Pe drum, mă întîmpină un camion și două tractoare ce urnesc remorci pline cu porumb siloz.

Pe tractoare, doi dintre fruntașii brigăzii de mecanizare completă — Macarie Gheorghe și Emil Macovei. Au terminat muncile ce le revin în brigadă și dau ajutor la însilozări. Despre ei aflu și alte lucruri demne de laudă. Pentru a folosi din plin capacitatea de lucru a mașinilor, ori de cîte ori nu mai au de lucru în gospodărie, trec și ajută întovărășirile agricole din împrejurimi, — cea din Rediu-Tătar, ori din Lețcani. Mecanizatorii din celelalte două brigăzi ale gospodăriei au început de la o vreme să le urmeze pilda. După dezbaterea documentelor Plenarei C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie, întrecerea pentru lucrări cît mai multe și de mai bună calitate, ca și pentru economii, a prins să se desfășoare într-un ritm și mai viu.

Președintele comitetului sindical mi-a arătat că tractoriștii s-au angajat să economisească pînă la sfîrșitul anului, carburanți și piese de schimb în valoare de peste 30.000 lei. Dar este sigur că realizările vor fi mai mari. Pînă în preajma zilei de 23 August, ei realizaseră deja economii de aproape 15.000 lei. Și de aci înainte, pînă cînd vor cădea zăpezile, mai au mult, foarte mult de lucru. În plus, în sectorul mecanic s-au mai luat și alte măsuri pentru a fi scăzute cheltuielile directe și a crește productivitatea muncii: tractoriștii au făcut ordine la locul de muncă, au inventariat toate piesele și organele existente la tractoarele și mașinile propuse la reformă, astfel încît să se evite descompletarea lor; au luat măsuri să restituie depozitului în întregime atît uleiul ars, cît și piesele de schimb ce se uzează. La rîndu-i, personalul de atelier a întocmit un plan concret, încît fiecare mecanic, sudor etc., să execute un volum de lucrări cît mai mare în timpul orelor de muncă.

...Am ajuns la grajdurile celor 254 de vaci. Acum îs goale. Vacile sînt duse în tabăra de vară. Îl găsesc totuși pe unul dintre mulgătorii fruntași, Cernat Niculae, care a venit să ia niște găleți, — și îl iscodesc asupra metodelor prin care a obținut succese de seamă (a dat peste plan aproape 40 hl de lapte) și asupra angajamentelor pe care și le-au luat tovarășii lui — de a mări și mai mult producția.

— N-avem sarcini ușoare îmi spune el. În cursul semestrului al doilea, trebuie să reducem prețul de cost al laptelui cu 0,11 lei pe litru. De-acum, pentru a scădea și cheltuielile de întreținere a vacilor, care dau zilnic cîte 12 litri, n-o să le mai dăm în luna asta și în septembrie, concentrate. Ne vom strădui totuși ca producția să nu scadă, ci dimpotrivă, căci le vom furaja cu masă verde din belșug. Altceva ce să vă mai spun despre munca noastră? Îngrijim bine vacile, le adăpăm și le mulgem la vreme. Hotărîrea ne e să dobîndim cantități mai mari de lapte ca pînă acum.

...Și în sectorul creșterii porcilor se muncește cu vrednicie. Sporul zilnic de creștere în greutate este de 0,470 kg față de 0,460 kg planificat, iar prețul de cost a fost scăzut pînă acum cu 0,22 lei la kilogram. Pentru a se dobîndi economii, godacii sub 30 kg sînt hrăniți numai cu masă verde și cu lapte tras. Concentrate — în lunile august și septembrie — nu se dau decît porcilor puși la îngrășat. În plus, rațiile se alcătuiesc acum de 2 ori pe lună, spre a se evita cu totul consumurile de furaje prea mari. Porcii sînt ținuți tot timpul în tabără de vară, lucru ce — cum s-a dovedit — contribuie la o mai bună dezvoltare a lor, la obținerea unor mai mari sporuri de greutate...

...Am poposit și la via ce se întinde pe 63 de hectare. Muncitorii de aci s-au angajat să economisească pînă la sfîrșitul anului 15.000 lei.

— Cum? În ce fel? îl întreb pe tov. Manolescu C-tin, brigadierul viticol.

— Pe diferite căi. De pildă, la legatul lăstarilor am căutat să economisim cît mai mult material. Am procurat niște sfoară din deșeuri de la o fabrică textilă, care ne-a costat foarte puțin. Din niște hățișuri, am făcut araci fără să ne coste nimic. O să ne străduim să nu rupem aracii atunci cînd îi vom strînge, spre a-i folosi și în anul viitor. La cules, o să economisim mîna de lucru, căci ne va ajuta voluntar și tineretul din gospodărie. Noi zicem că angajamentul de a economisi 15.000 lei o să fie nu numai îndeplinit, ci și depășit...

...Spre prînz, am stat de vorbă cu tov. Ing. Șeica, directorul gospodăriei. Mi-a arătat cifrele privitoare la izbînzile din acest an la culturile de cîmp: de pe cele 512 ha cultivate cu griu, s-a livrat statului peste plan, mai mult de 137 tone (planificat 1.481 kg. — realizat 1.750 kg la ha), iar prețul de cost a fost redus; de pe tarlaua de 50 ha cu orz s-a obținut în medie 2.700 kg la ha în loc de 1.800 kg cît era planificat — realizîndu-se tona cu 522 lei în loc de 540 lei cît se planificase.

— Deși sîntem o gospodărie mică, ne-am propus să realizăm economii de 207.000 lei, mi-a spus tov. Șeica. Angajamentul va fi îndeplinit. Ne ajută mult în mobilizarea muncitorilor, pentru a ne îndeplini angajamentele — comitetul sindical. El organizează consfătuiri de producție, se îngrijește de mersul și conținutul muncii culturale.

...De alături, fierarul Deliman Emil, președintele comitetului sindical, zîmbea stînjenit de laudele directorului.

Cînd am rămas singuri, tovarășul Deliman m-a asigurat că el și ceilalți membri ai comitetului sindical se vor strădui ca economiile prevăzute în angajamente să fie realizate înainte de sfîrșitul anului.

ION DRINCU

Cartea în sprijinul agriculturii noastre

GH. POP
directorul Editurii Agro-Silvice de Stat

Înființarea Editurii Agro-Silvice de Stat, în iunie 1953 a constituit un eveniment important pe drumul desfășurării revoluției culturale în țara noastră, pe drumul introducerii științei și practicii înaintate în producția agricolă, a cunoașterii și însușirii de către masele țărănimii muncitoare a politicii Partidului Muncitoresc Romîn de transformare socialistă a agriculturii.

De la înființarea Editurii, iunie 1953 și pînă la 1 iulie a.c., deci în circa 6 ani de activitate au fost publicate 1.730 de titluri într-un tiraj de aproape 17.000.000 exemplare. Cu alte cuvinte aproape în fiecare zi a ieșit de sub tipar cîte o carte agricolă într-un tiraj mediu de circa 10.000 exemplare.

Am publicat lucrări de mare valoare științifică, recunoscute nu numai înăuntrul granițelor țării, ci mult peste hotarele ei. Așa sînt, de pildă, „Agrotehnica" de Gh. Ionescu Sisești și Tr. Staicu, „Anatomia topografică a calului" de V. Gheție, „Plantele semnoase din R.P.R." de A. Beldie, care au primit de altfel și Premiul de Stat, „Nutriția plantelor" (în l. maghiară) de Peterfi distinsă cu Premiul Academiei R.P.R., „Agrochimia" de Davidescu, „Pomicultura" de N. Constantinescu și altele.

Aprecierile cu privire la lucrările apărute în Editura noastră, arată prestigiul de care se bucură cartea agricolă în rîndul cititorilor, autoritatea științifică pe care a căpătat-o în fața specialiștilor din țară și de peste hotare. Ca o confirmare a acestui fapt o constituie solicitările lucrărilor noastre pentru traducere, documentare și înscriere în Anuarele internaționale de lucrări științifice, de către Biblioteca de științe sociale a Academiei de științe a U.R.S.S., Centrul Bibliografic al librăriei germane din Leipzig, Societatea americană a inginerilor agronomi, Biblioteca națională de medicină din Washington, Societatea Le Pennon din Belgia și alte instituții științifice.

Paralel cu publicarea lucrărilor de nivel științific superior, de tratate și manuale universitare, pentru formarea cadrelor de specialiști necesari dezvoltării rapide a agriculturii Editura noastră s-a preocupat multilateral de publicarea manualelor pentru învățămîntul mediu și profesional, ca și a unui mare număr de lucrări de nivel mediu, adresate tehnicienilor și practicienilor din agricultură, în vederea ridicării necontenite a nivelului lor profesional. Astfel, de la înființarea Editurii, s-au publicat 597 lucrări de nivel mediu într-un tiraj de 1.686.200 exemplare din care 151 de titluri în limbile maghiară, germană și sîrbă.

Unele din acestea ca, de pildă, „Cultura porumbului", „Arbuștii fructiferi", „Mecanizarea lucrărilor în viticultură" „Determinarea vîrstei la animale", „Cartea stuparului", „Zonarea producției agricole într-un raion administrativ" și multe altele au fost considerate de critica științifică și de cititori, ca lucrări valoroase care aduc un ajutor efectiv în lupta pentru creșterea producției și productivității muncii.

Alături de publicarea lucrărilor de nivel mediu problema manualelor pentru învățămîntul profesional și mediu a constituit o preocupare centrală a activității noastre întrucît școlile din rețeaua Ministerului Agriculturii și Silviculturii erau complet lipsite de manuale pe baza cărora să se poată desfășura în condiții normale procesul de învățămînt. Astfel au fost publicate manuale pentru școlile tehnice și tehnice de maiștri și pentru școlile profesionale de ucenici.

De asemenea, au fost publicate 301 manuale pentru cursurile agrozootehnice de masă în tiraj de 3.848.000 exemplare, care se adresează țărănimii muncitoare și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii în vederea ridicării nivelului lor profesional.

Importanța publicării acestor lucrări constă în faptul că pentru prima dată în țara noastră s-a creat posibilitatea studierii organizate a unui material tipărit și difuzat gratuit maselor largi de oameni ai muncii din agricultură.

Lucrările de popularizare ocupă mai mult de o jumătate din totalul lucrărilor publicate de la înființarea Editurii — 968 de lucrări — care au apărut în 14.871.000 exemplare. Din acestea 407 titluri cu 1.102.000 exemplare au apărut în limbile naționalităților conlocuitoare.

Majoritatea lucrărilor de popularizare tratează aprofundat apropiat de viață, cu exemple convingătoare, diferitele probleme pe care le ridică folosirea științei și tehnicii înaintate în producția agricolă.

În îmbunătățirea calitativă a literaturii de popularizare a contribuit în mare măsură instituirea colecțiilor „Biblioteca agricolă" și Biblioteca din „Experiența fruntașilor din agricultură".

Alături de lucrările de îndrumare în colecții au apărut lucrări de popularizare a rezultatelor obținute de fruntașii în producție. Printre lucrările valoroase din colecția „Experiența fruntașilor din agricultură" se pot enumera: „Cum a obținut gospodăria agricolă colectivă „Steaua Roșie" din Mădăraș 13.700 kg. porumb știuleți la ha", „Cum am obținut recolte mari de legume", „Așa am devenit brigadă fruntașă", „Din experiența mea în creșterea oilor", „Fiecare tractor poate executa 1.000 hantri fără reparații", „Cum am devenit Erou al Muncii Socialiste" și altele.

Prin lucrările editate, a fost dus în rîndul maselor largi de țărani muncitori cuvîntul de îndrumare a partidului în tranformarea socialistă a agriculturii, s-a popularizat experiența construcției colhoznice din U.R.S.S. și de făurire a socialismului la sate în țările de democrație populară, s-au făcut larg cunoscute realizările gospodăriilor colective fruntașe și a unităților cooperatiste din agricultura noastră în vederea atragerii gospodăriilor țărănești pe calea socialismului.

De pildă pentru popularizarea experienței proprii în construirea socialismului și a rezultatelor obținute de unitățile agricole fruntașe s-au publicat materiale de sinteză și lucrări cu caracter monografic printre care pot fi enumerate: „Gospodăria colectivă „Jiul", „S.M.T. Hărman organizator al producției în unitățile deservite", „Rolul întovărășirilor agricole în transformarea socialistă a agriculturii", „Gospodăria de stat Odobești", „Cooperativa agricolă de producție „Cîmpia Dunării", „Organizarea evidenței la locul de producție în gospodăriile agricole colective" și multe alte lucrări de îndrumare privind organizarea unităților agricole cooperatiste și întărirea economico-organizatorică a celor existente.

O altă latură a preocupărilor Editurii noastre în sprijinirea transformării socialiste a agriculturii și creșterii necontenite a producției agricole o constituie publicarea materialelor de propagandă vizuală de răspîndirea științei și tehnicii înaintate în producție și popularizarea fruntașilor din agricultură.

Raportînd materialele de propagandă vizuală și cărțile publicate la **populația țării noastre, reiese că s-au** publicat pe fiecare cap de locuitor circa 2,5 cărți de literatură agricolă și material de propagandă iar pentru fiecare familie de țărani muncitori cîte 11 lucrări.

Aceste cifre reprezintă o realizare de netăgăduit a regimului nostru de democrație populară. Ele constituie rodul revoluției culturale ce se desfășoară în țara noastră și care servește la sate operei de înrădăcinare a ideilor socialismului, convingerii țărănimii muncitoare de a trece pe calea liberului consimțămînt la formele socialiste ale producției agricole.

Afișele, pliantele, fotomontajele împreună cu literatura de popularizare, manualele pentru învățămîntul de masă, mediu și superior, lucrările de înalt nivel științific, publicate de Editura noastră, constituie o călăuză, un îndrumător și sfătuitor al oamenilor muncii din agricultură în aplicarea politicii Partidului Muncitoresc Romînt de transformare socialistă a agriculturii, de ridicare neîncetată a producției agricole și a productivității muncii.

Apreciind sarcinile actuale ale agriculturii, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în expunerea prezentată la consfătuirea țăranilor și muncitorilor din sectorul socialist al agriculturii, a arătat că oamenii de știință, agronomii, toți intelectualii devotați interesului poporului, au datoria să-și pună cu rîvnă tot mai sporită cunoștințele în slujba operei patriotice de reorganizare socialistă a agriculturii, de introducere pe scară largă a cuceririlor științei și tehnicii moderne în practica agricolă și de răspîndire a culturii la sate.

Aceste cuvinte constituie pentru noi un mobilizator îndemn la muncă și sîntem convinși că în anii ce vor veni Editura Agro-Silvică de Stat își va îndeplini tot mai mult sarcina de a face cît mai larg cunoscut realizările științei și practicii agricole pentru dezvoltarea producției și transformarea **socialistă a agriculturii.**

DE CE SE OBŢIN PRODUCŢII NESATISFĂCĂTOARE ÎN SECTORUL ZOOTEHNIC

Gospodăria agricolă colectivă „Ştefan Gheorghiu" din comuna Osmanu, se află printre gospodăriile fruntaşe din raionul Brăila în ce priveşte dezvoltarea sectorului zootehnic. Urmînd indicaţiile consfătuirii de la Constanţa membrii acestei gospodării au pus un accent deosebit pe creşterea animalelor proprietate obştească. Astfel, efectivul taurinelor şi al porcinelor a crescut pînă acum, cu aproape de patru ori faţă de 1957. Cu aproape de două ori a crescut şi numărul ovinelor. Totodată s-a înfiinţat şi o fermă de păsări. La începutul lunii trecute numărul taurinelor a ajuns la 234 din care 127 vaci de lapte, cel al porcinelor la 229 din care 126 scroafe fătătoare, cel al ovinelor la 975, iar al păsărilor la peste 3.000 capete. Pînă la sfîrşitul anului în curs însă, numărul vacilor de lapte va fi de 140 capete, iar cel al scroafelor fătătoare va fi tot atît.

Asta înseamnă că la o sută de hectare teren va reveni cîte 9 vaci de lapte şi peste 9 scroafe fătătoare. Şi totuşi sporirea efectivului de animale în această gospodărie nu se va opri aci. Planul de dezvoltare prevede ca în anul viitor numărul taurinelor trebuie să ajungă la 448 de capete, din care 204 vaci de lapte, cel al porcinelor la 804 capete din care 180 scroafe fătătoare, al ovinelor la 1359 din care 1087 oi cu lînă fină şi semifină, iar cel al păsărilor la 5.430 capete. In felul acesta gospodăria colectivă „Ştefan Gheorghiu" din Osmanu aproape că v-a îndeplini recomandările consfătuirii de la Constanţa în ce priveşte încărcătura de animale la suta de hectare teren. Ei vor avea 28 taurine din care 12,7 vaci, 51,5 porcine, din care 11,5 scroafe, 86 ovine din care 68 oi cu lînă fină şi semifină şi 350 de păsări. Rezultă din aceste cifre că în afară de taurine la celelalte specii de animale încărcătura la suta de hectare va depăşi la sfîrşitul anului 1960 cu mult recomandările consfătuirii de la Constanţa.

Paralel cu sporirea numărului de animale membrii acestei gospodării se îngrijesc şi de asigurarea bazei furajere şi a adăposturilor necesare, fără de care este de neconceput obţinerea unor succese de seamă în sectorul creşterii animalelor. Cu diferite plante furajere, de exemplu, colectiviştii au cultivat şi cultivă, în acest an, aproape 280 de ha., adică peste 17 la sută din suprafaţa totală a gospodăriei. Deosebit de important este însă faptul că această suprafaţă este însămînţată cu plante furajere de mare productivitate. Cu secară, bunăoară, s-au însămînţat în toamna trecută 95 de ha. iar în primăvară, cu porumb pentru siloz 62 de ha., cu iarbă de Sudan 10 ha., cu borceag 25 de ha. etc. De asemenea, în cultură dublă au fost însămînţate 130 de ha. cu porumb pentru masă verde şi 30 de ha. cu secară pentru păşunat.

Cultivînd asemenea plante furajere şi într-un teren bine pregătit colectiviştii au reuşit să obţină producţii mari de furaje la ha., să introducă în hrana animalelor conveierul verde, şi să asigure totodată cantităţi însemnate de furaje însilozate pe timpul iernii. Numai cu secară masă verde, lucernă, iarbă de Sudan etc. au fost însilozate, în acest an peste 700 de tone, iar cu porumb peste 1300 de tone. In total se vor însiloza aici peste 5.000 de tone.

O bună preocupare există în această gospodărie şi în privinţa asigurării adăposturilor pentru animale. In prezent pe lîngă adăposturile existente se construiesc un grajd pentru vite mari şi o maternitate pentru scroafe în care vor fi adăpostite animalele ce vor fi procurate în primele luni ale anului viitor.

Ţinînd seama de frumoasele rezultate dobîndite în sporirea numărului de animale, şi asigurarea unor condiţii bune de hrană şi de adăpostire ar fi de aşteptat ca şi în ce priveşte obţinerea de producţii mari pe cap de animal furajat să existe aceeaşi preocupare din partea colectiviştilor de aici. Dacă la producţiile de lapte de oaie şi lînă şi la purceii obţinuţi la o fătare s-au realizat unele succese, nu acelaşi lucru se poate spune despre producţia de lapte de vacă. In anul trecut producţia medie de lapte pe cap de vacă furajată a fost mult sub posibilităţi. Din păcate nici în acest an nu se întrevăd succese de seamă în ridicarea producţiei de lapte de vacă. Planul de 1.400 litri de lapte pe cap de vacă furajată va fi — după rezultatele obţinute pînă acum — cu puţin depăşit, ceea ce este mult sub posibilităţile acestei gospodării.

Rezultatele slabe în ridicarea producţiei de lapte pe cap de vacă furajată se datoresc modului defectuos de organizare a muncii îngrijitorilor şi menţinerii în efectivul de animale a unor exemplare slab productive.

In loc ca fiecare îngrijitor-mulgător să îngrijească cîte o grupă de 10-12 vaci, aici hrănirea, curăţirea şi mulsul vacilor se face de-a valma. O vacă este hrănită de un colectivist şi este mulsă de altul. Nu se ţine evidenţa laptelui muls de la fiecare vacă şi de către fiecare mulgător. Zilele-muncă se dau colectiviştilor în mod egal indiferent de producţia obţinută. Animalele primesc aceeaşi raţie de furaje deşi producţia de lapte diferă de la o vacă la alta.

Experienţa fruntaşilor în obţinerea de producţii mari de lapte, arată că numai printr-o furajare raţională şi după producţia dată se poate ridica productivitatea animalelor. De asemenea, numai cunoscînd capacitatea de producţie a fiecărui animal se poate face o selecţie riguroasă a animalelor.

Menţinînd vaci care dau doar cîţiva litri de lapte pe zi—aşa cum se întîmplă în această gospodărie—producţia de lapte va fi întotdeauna în rău influenţată, ceea ce va face ca şi veniturile gospodăriei şi ca atare şi ale colectiviştilor să nu fie pe măsura posibilităţilor reale.

Pentru a nu fi umbrite şi în viitor succesele deosebit de bune obţinute în mărirea numărului de animale, consiliul de conducere al gospodăriei colective „Ştefan Gheorghiu" din Osmanu trebuie să ia urgente măsuri în vederea organizării muncii în sectorul taurin, conform indicaţiilor Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Să organizeze întrecerea socialistă între mulgători, cointeresîndu-i astfel în muncă. Să se elimine din efectivul de vaci toate exemplarele cu o productivitate scăzută.

Fiecare colectivist trebuie să-şi dea seamă că pentru obţinerea unor venituri mari băneşti din sectorul zootehnic nu-i suficient să ai numai animale multe ci, este necesar ca acestea să fie şi productive.

VASILE CAZACU

Au împărţit avansul de 40 la sută

• De curînd la gospodăria colectivă „Alexandru Ioan Cuza" din Urziceni, regiunea Bucureşti, a avut loc împărţirea primului avans. (gospodăria este nou înfiinţată).

Astfel, colectiviştii au repartizat 55.000 kg de grîu pentru a fi împărţit ca avans de 40 la sută. Colectivistul Marin Ispas a primit pentru zilele-muncă făcute în gospodărie 1.000 kg de grîu, 2300 de lei şi aproape 800 kg de zarzavaturi şi alte produse.

Producţiile şi veniturile băneşti mari, realizate de gospodăria colectivă, au determinat pe mulţi întovărăşiţi din Urziceni, care au fost de faţă la împărţirea avansului, să facă cereri de înscriere în gospodărie. Printre primii care au cerut să fie primiţi în marea familie a colectiviştilor se află Alexandru Tudor, Silvia Moise şi alţii.

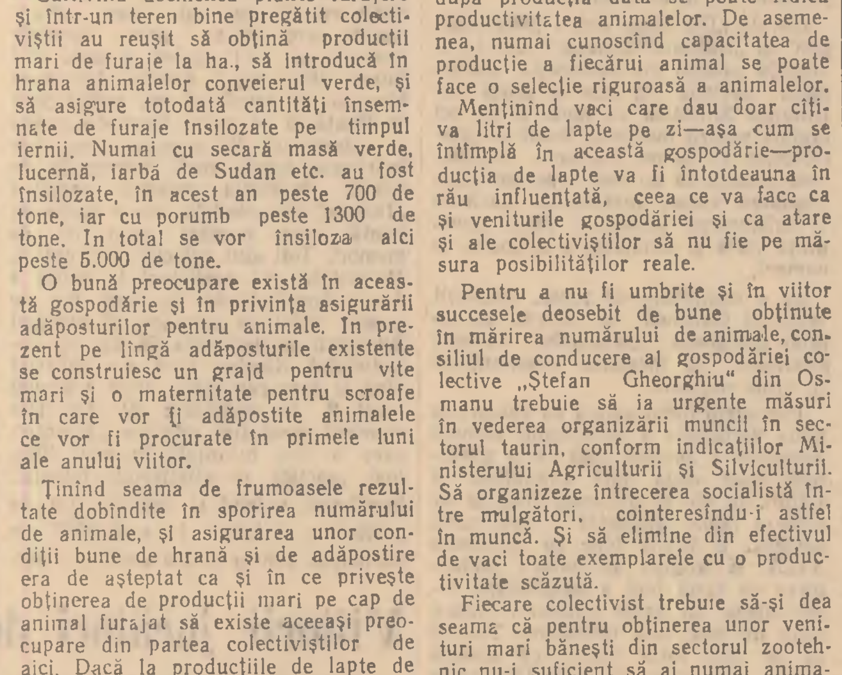
• Obţinînd cîte 2158 kg grîu şi 2.917 kg orz la ha gospodăria colectivă din Sînandrei, raionul Timişoara, a împărţit ca avans la ziua-muncă cîte 4,2 kg de grîu şi 1,2 kg de orz.

• Mari cantităţi de cereale au repartizat ca avans la ziua-muncă şi colectiviştii din Frumuşeni, Bodrogul Nou şi Sînpaul din raionul Arad. In prima gospodărie s-a dat cîte 3 kg grîu, în a doua 4 kg, iar în a treia cîte 3,5 kg grîu la ziua-muncă.

• Cele 2.000 kg de grîu obţinute în medie la ha au dat posibilitatea gospodăriei colective din Pricaz, raionul Orăştie să împartă la ziua-muncă cîte 6 kg de grîu.

• Pentru zilele-muncă făcute în gospodăria colectivă din Omorul Mare, raionul Gătaia, familia colectivistului Gheorghe Mişa a dus acasă 3.200 kg de grîu, iar utemista Jenica Horgas în vîrstă de numai 17 ani, a primit 616 kg de grîu.

Pentru recolte sporite

In obţinerea unor recolte bogate, o mare importanţă prezintă şi stabilirea momentului optim de recoltare. Tocmai de aceea, inginera Ene Olimpia de la sfatul popular al comunei Mărăşeşti, regiunea Galaţi, controlează periodic stadiul de coacere a diferitelor culturi ale unităţilor agricole cooperatiste din comună. Priviţi-o în fotografie, controlînd lanul de floarea-soarelui al întovărăşirii „Inainte".

VEDERE DIN URLEASCA

Oricît s-a străduit, fotoreporterul n-a putut „prinde" pe peliculă întregul ansamblu de construcţii al gospodăriei agricole de stat Urleasca, raionul Brăila. Dacă ar fi fotografiat o altă gospodărie situaţia ar fi fost aceeaşi. Gospodăriile agricole de stat au fost înzestrate cu un mare număr de construcţii destinate producţiei şi satisfacerii nevoilor social-culturale ale muncitorilor.

G. A. S. Grabăţi continuă şirul succeselor...

Muncitorii din sectorul zootehnic al gospodăriei agricole de stat Grabăţi sînt cunoscuţi în toată ţara prin recordurile stabilite la producţia de lapte. Ei se străduiesc să-şi menţină în anul acesta locul de fruntaşi pe ţară. In primul semestru al anului ,planul la producţia de lapte a fost depăşit cu 11.655 de litri. Prin reducerea consumului de lapte destinat nevoilor producţiei, planul de lapte marfă a fost depăşit într-un volum şi mai mare: cu peste 14.000 litri.

In vederea sporirii neîncetate a producţiei de lapte pe cap de vacă, gospodăria continuă cu perseverenţă lucrările de selecţie începute cu opt ani în urmă. Se poate spune că de acum există în gospodărie şi un nou tip de vacă din rasa Simmental. Noul tip are talia mai mică, iar bazinul larg, cu o capacitate abdominală mare.

Alături de selecţie, furajarea are un rol de seamă în sporirea producţiei. Acum, în timp de vară, păşunatul şi masa verde la discreţie constituie nutreţul principal chiar pentru exemplarele cu producţii foarte mari.

Tineretului destinat pentru înlocuirea vacilor bătrîne sau mai puţin productive din turma de bază i se asigură o îngrijire deosebită. Alături de hrănirea cu lapte, pînă la 2 luni, şi cu lapte tras şi fînuri vitaminice după aceea, viţeii ca şi tineretul taurin sînt supuşi unui regim de fortificare a organismului. In timpul verii, tineretul taurin este crescut în tabere de păşuni subalpine la altitudinea de 1200—1400 de m. Aceasta duce la crearea unor animale sănătoase, rezistente la boli, capabile de producţii mari. Totodată, sporul zilnic de creştere în greutate este mai mare decît cel planificat, iar numărul de unităţi nutritive per kg este redus. La tineretul taurin reducerea „merge" pînă la aproape 5 unităţi nutritive de kg.

Muncind astfel, îngrijitorii şi mulgătorii de la gospodăria agricolă de stat Grabăţi sînt hotărîţi să nu cedeze uşor locul întîi pe ţară la producţia de lapte.

IOAN COHONIT
organizator de partid
la gospodăria agricolă
de stat Grabăţi

PILDĂ DE VREDNICIE

Gospodăria agricolă de stat Cocargeaua, regiunea Constanţa, este o unitate agricolă socialistă rentabilă. In 1958, ea şi-a încheiat activitatea cu un beneficiu de 900.000 lei. Pentru anul acesta şi-a planificat beneficii în valoare de 3.500.000 de lei şi a realizat pînă la mijlocul lui august 2.000.000. Cît priveşte economiile, pînă în preajma zilei de 23 August se realizaseră 650.000 de lei, dar colectivul de muncitori s-a angajat să economisească pînă la sfîrşitul anului 1.427.000 lei.

— In ultimele 4 luni, îndeosebi la noi în gospodărie s-au dobîndit realizări cu care ne mîndrim, mi-a spus tov. ing. Gh. Bucureşteanu, directorul gospodăriei. Iar dacă o să mă întrebaţi cum se face că tocmai în această perioadă, vă voi răspunde că succesele la care mă refer se leagă, în bună măsură şi de activitatea tovarăşului Pisniş Niculae, organizatorul nostru de partid. De la înfiinţarea consiliului gospodăriei el a desfăşurat o muncă plină de avînt, o activitate care a dat aripi oamenilor pentru a mări producţia şi a scădea cheltuielile.

...Tov. Pisniş nu se afla la centrul gospodăriei. L-am aşteptat pînă seara, dar tot nu s-a reîntors din „baltă", unde era plecat la o secţie.

In schimb am putut sta de vorbă cu numeroşi mecanizatori, muncitori din sectorul zootehnic, funcţionari, pe care organizatorul de partid din gospodărie i-a ajutat şi îi ajută să învingă greutăţile în muncă, să-şi ridice calificarea profesională, să-şi depăşească sarcinile de plan.

★

La înfiinţarea gospodăriei de stat Cocargeaua, tov. Pisniş era tractorist. Priceperea şi sîrguinţa lui au contribuit ca în scurtă vreme să urce treptele meseriei, ajungînd mecanic şef al gospodăriei.

Care e cel mai de seamă merit al tovarăşului organizator de partid? Mi-am lămurit această întrebare stînd de vorbă cu tractoristul Gheorghe Petcu.

— Sîrguinţa de a creşte cadre bune, de nădejde, mi-a răspuns el prompt. Iată eu am intrat la gospodărie ca ucenic. Meseria am învăţat-o de la dînsul. Şi ca mine sînt şi Petcu Gheorghe, Stan Măgădaş, şefii de brigadă Bratu Ioniţă, Enache Florian şi alţii. Zile întregi stă lîngă un tractorist, cînd îşi dă seama că nu cunoaşte motorul cum trebuie. Cînd e nevoie de oameni în plus, nu şovăie o clipă şi — deşi acum are alte îndatoriri — se suie pe tractor, pe combină şi dă zor, aşa cum a făcut şi în vara aceasta...

...Dar cîte alte lucruri de laudă nu mi-au povestit muncitorii din gospodărie despre organizatorul lor de partid?

In 1958 apele Borcei înaintau să rupă digul şi să inunde aproape 8.000 de hectare. Tov. Pisniş Niculae n-a stat pe gînduri. A alcătuit o brigadă de mecanizatori şi a pornit cu screpere şi buldozere la faţa locului. A muncit zi şi noapte pe un tractor la punctul Căltunu. Digul a fost întărit, catastrofa evitată, ogoarele salvate...

Consiliul gospodăriei s-a angajat ca în acest an gospodăria agricolă de stat Cocargeaua să termine pregătirea utilajului şi recoltatul cerealelor prima pe raion. Noul mecanic şef, Gh. Dumitru, crescut în muncă tot sub îndrumarea tov. Pisniş, n-avea însă suficientă experienţă. I-a venit în ajutor organizatorul de partid. Urmarea? Maşinile de recoltat au fost gata de lucru cu 25 de zile înainte de termen. Recoltatul în exact 7 zile. Iar producţia obţinută? Cîte 2.457 de kg de grîu de pe fiecare din cele 1.500 de ha cultivate cu grîu, preţul de cost fiind redus la 0,37 lei pe kg. în loc de 0,43 lei cum era planificat...

Azi, cele 3 brigăzi de mecanizare completă, ca şi brigăzile simple muncesc mult mai bine ca anul trecut, cu randamente mult mai mari.

Dar nu numai în sectorul mecanic, de altfel sectorul cheie al gospodăriei, organizatorul de partid dă un sprijin direct, mobilizîndu-i pe oameni, dînd chiar exemplu personal de vrednicie şi pricepere. Ci şi în sectorul zootehnic. Iată un exemplu din multe altele.

Anul trecut, deşi s-au obţinut şi aci rezultate bune, s-a constatat că preţul de cost ar fi putut fi mult redus, dacă nu s-ar fi făcut cheltuieli în plus cu recoltatul şi transportul furajelor. Ce trebuia făcut? Organizatorul de partid a propus într-o şedinţă a consiliului gospodăriei să se depoziteze furajele în cantităţile corespunzătoare, la fiecare grajd, la fiecare maternitate de scroafe, la fiecare tîrlă.

Dar cum să faci repede acest lucru? Trebuia în primul rînd strînse paiele rămase de la recoltatul grîului de pe cele 1.500 de ha. Organizatorul de partid i-a ajutat personal pe mecanici să repare bine cele 4 prese de paie. Astfel, paiele au fost strînse şi apoi repartizate după necesităţi la locul de producţie. Pe viitor risipa va fi evitată. Tot în scopul asigurării din vreme a bazei furajere, organizatorul de partid l-a ajutat pe directorul gospodăriei şi pe mecanicii Gh. Dumitru şi Chisea Ion să transforme cîteva secerători-legători adaptîndu-le pentru recoltarea fînurilor. S-a recoltat cu ele, de pildă, cîte 4 hectare de borceag şi 6—7 ha de lucernă pe zi. S-au economisit peste 15.000 lei, înlăturîndu-se munca manuală.

Munca organizatorului de partid în gospodărie nu poate fi despărţită de munca obştească, în calitate de deputat al sfatului popular regional.

— De pe acum s-au strîns la îndemnul lui 50.000 de lei pentru radioficarea comunei Cocargeaua, îmi spune tehnicianul constructor din gospodărie, tov. Dumitru Amarezean. Construcţia şoselei ce leagă Cocargeaua de gara Bărăganu, construcţia băii populare din comună dată în folosinţă în cinstea zilei de 23 August şi extinderea reţelei electrice sînt în mare parte rezultatul muncii de deputat a organizatorului. De pe acum vreo 800 de case sînt electrificate, cu curent electric furnizat de gospodăria de stat.

...Ascultam. Şi gîndul mi se ducea la vremea cînd argatul Pisniş Niculae, muncea obidit, sub biciul vătafului Galat. Cîţi ani s-au scurs? Nu mulţi. Dar în aceşti ani, iată, argatul de ieri, ajutat de partid, a devenit un om instruit, exemplu de energie şi pricepere, nu numai în gospodăria de stat unde munceşte, ci şi în întreg raionul Feteşti, în întreaga regiune Constanţa.

AL. RAICU

Mai mult decît prevedea angajamentul

Hotărîrea din iulie a Plenarei C.C. al P.M.R. a găsit pe lucrătorii gospodăriei de stat Mavrodin — regiunea Bucureşti — în plină campanie de recoltare. Entuziasmul ce a cuprins pe mecanizatorii şi muncitorii brigăzilor de la cultura mare a contribuit, alături de buna organizare a muncii, la terminarea în numai cinci zile a lucrărilor de recoltare; gospodăria situîndu-se astfel prima pe regiunea Bucureşti în această campanie. In consfătuirile de producţie ce s-au ţinut după apariţia Hotărîrii, muncitorii, tehnicienii şi funcţionarii şi-au luat angajamentul de a realiza economii de 296.000 de lei. Astfel, comunistul Petre Gheorghe, mecanic de întreţinere, s-a angajat ca împreună cu colectivul său să facă economii de 40.000 de lei, prin reducerea consumului de carburanţi şi lubrifianţi, prin folosirea cît mai raţională a întregii capacităţi de lucru a maşinilor. Tractoriştii Nedelea Radu şi Codriu Ion, participanţi la concursul „pentru cel mai bun tractorist", s-au angajat să efectueze peste 700 de hantri anual, iar preţul de cost al hantrului să fie de cel mult 75 de lei.

Angajamente însemnate şi-au luat şi muncitorii comunişti Gheorghe Dimineaţă şi Alexandru Trăistaru din sectorul zootehnic. Ei vor depăşi planul de producţie cu 200 de litri de lapte pe cap de vacă furajată şi vor reduce preţul de cost al hl. cu 20 de lei. Economiile ce se obţin la cultura mare vor fi de aproape 200.000 de lei.

Angajamentele recent luate au şi început să fie traduse în viaţă. Brigăzile de tractoare au realizat primele economii, iar brigada zootehnică a obţinut hl. de lapte cu 120 de lei în loc de 141 cît era planificat. După cum se vede angajamentul luat de mulgători a fost realizat şi depăşit.

Aşa înţeleg muncitorii gospodăriei agricole de stat Mavrodin să-şi arate dragostea şi recunoştinţa faţă de partid şi guvern.

Ing. VIRGIL RIZESCU

Sprijinim cu toate forţele lupta pentru chimizarea agriculturii

ANTON CONSTANTINESCU
adjunct al ministrului
Industriei Petrolului şi Chimiei

O dată cu instaurarea regimului de democraţie populară s-au creat condiţii prielnice ca bogăţiile solului şi subsolului ţării să fie larg valorificate şi puse în slujba poporului, păşindu-se cu hotărîre pe calea făuririi economiei socialiste.

Cu 15 ani în urmă, industria chimică a ţării noastre era o industrie mică, cu slabe perspective de dezvoltare, tributară capitalismului străin (72 la suta din capital era străin) şi dirijată de interesele înguste, personale, ale unor grupuri de industriaşi autohtoni. Deşi dispuneam de materii prime felurite şi în volum mare, industria se dezvolta insuficient, iar cea mai mare parte din produsele chimice necesare se importau. Deşi ţară „eminamente agricolă", Romînia nu avea o fabrică de îngrăşăminte chimice.

Preluînd puterea de stat, clasa muncitoare călăuzită de partidul ei de avangardă a creat condiţiile unei rapide dezvoltări industriale care, între altele, avea şi datoria de a asigura agriculturii mijloacele care să ducă la recolte bogate. In privinţa sprijinirii agriculturii, industriei chimice îi revenea sarcina de a produce şi livra îngrăşăminte şi insecto-fungicide în cantităţile şi sortimentele necesare, mereu crescînde.

Prin munca lor asiduă muncitorii, tehnicienii şi inginerii sectorului de îngrăşăminte au reuşit să înregistreze realizări deosebite. Astfel, în anul 1959 producţia de îngrăşăminte chimice va fi de circa 250 de ori mai mare decît în 1948, iar pînă în 1965 va creşte de încă 8 ori faţă de 1959.

In expunerea făcută la plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej arăta că „în următorii 10—15 ani va trebui să producem mari cantităţi de îngrăşăminte chimice pentru a ajunge la un consum de îngrăşăminte chimice la nivelul ţărilor cu agricultură avansată. Această producţie, raportată la suprafaţa arabilă va face să revină: circa 230 kg. la ha. îngrăşăminte cu azot şi 116 kg. la ha. îngrăşăminte cu fosfat".

Ca urmare a directivelor Partidului Muncitoresc Romîn s-a trecut la dezvoltarea capacităţii noastre de producţie prin crearea de uzine noi, modernizate şi amplificarea secţiilor existente.

Rolul pe care-l joacă îngrăşămintele cu azot în sporirea recoltelor impune necesitatea unor fabrici mari de îngrăşăminte de acest tip. De aceea, pe lîngă unităţile existente, la Făgăraş va intra în curînd în funcţiune o secţie de îngrăşăminte cu o capacitate anuală de 100.000 tone de azotat de amoniu. Pentru anul 1961 este planificată intrarea în funcţiune la Roznov a celei mai mari unităţi de îngrăşăminte cu azot. Capacitatea de producţie a acestei fabrici va fi de 210.000 tone pe an. Industria îngrăşămintelor cu azot va căpăta astfel o mare dezvoltare, graţie importanţei ce i se acordă şi excelentei baze de materie primă ieftină şi la îndemînă — gazul metan. In afara fabricilor existente, în planul de dezvoltare a industriei chimice se mai prevăd încă 2 noi combinate pentru prelucrarea gazului metan. Ele vor fi situate în regiunile producătoare de gaz metan şi totodată mari consumatoare de îngrăşăminte. In sprijinul producţiei agricole vine şi fabrica de fibre sintetice Săvineşti care va produce încă în acest an o cantitate importantă de sulfat de amoniu.

Industria noastră de îngrăşăminte cu fosfor a avut o dezvoltare rapidă. In momentul de faţă ţara noastră dispune de două unităţi pentru fabricarea superfosfatului: Uzinele „Petru Poni" din Valea Călugărească cu o producţie de 120.000 tone pe an şi Uzinele de superfosfaţi „Năvodari" cu 150.000 tone pe an.

Aproximativ 80 la sută din superfosfatul produs la Valea Călugărească, va fi granulat. Secţia de superfosfat a fost prevăzută şi cu instalaţiile necesare pentru amonizarea lui rezultînd în final un produs de calitate superioară, lipsit de aciditate liberă, mai uscat şi conţinînd pe lîngă fosfor şi 2—3 la sută azot. La uzinele „Năvodari" instalaţia de granulare a superfosfatului cu o capacitate de 50.000 tone a şi intrat în funcţiune. In anul 1960 aceste uzine vor produce pe an 210.000 tone de superfosfat granulat. Superfosfatul granulat fiind condiţionat cu carbonat şi în special cu apatită, nu se aglomerează, ceea ce uşurează mult manipularea şi incorporarea lui mecanizată.

In anii viitori se va dezvolta şi mai mult pe baza rezervelor mari de minereuri existente la noi producţia de acid sulfuric. Acidul sulfuric produs aci va fi folosit pe loc la fabricarea superfosfatului concentrat cu conţinut aproximativ de 48 la sută P_2O_5 care este de 3 ori mai concentrat decît superfosfatul simplu. De asemenea, s-a prevăzut construcţia unei fabrici de termofosfaţi cu 26 la sută P_2O_5 şi cu o capacitate de 100.000 tone pe an. Intrarea în funcţiune a acestei unităţi este planificată pentru prima jumătate a anului 1965. In urma măsurilor arătate, producţia va creşte faţă de 1959 de 4,25 ori la îngrăşămintele fosfatice şi de 37,8 ori la cele azotoase. Totodată se vor pune bazele unei industrii de îngrăşăminte potasice inexistente astăzi.

Cît priveşte construcţia noilor combinate şi dezvoltarea unităţilor existente, proiectele prevăd introducerea metodelor avansate de lucru în dezvoltarea fluxului tehnologic, mecanizarea completă, automatizarea cel puţin parţială, dacă nu integrală, asigurarea optimă a securităţii şi igienii muncii.

Varietatea tipurilor de sol şi a compoziţiilor chimice cît şi cerinţele plantelor reclamă o gamă largă de îngrăşăminte chimice. Inginerii şi tehnicienii din industria chimică au acordat o atenţie sporită lărgirii sortimentului de îngrăşăminte. In prezent există posibilităţi ca într-un viitor apropiat să se folosească pe scară largă, pe lîngă superfosfat, azotat de amoniu şi nitrocalcar, îngrăşăminte ca: ureea, nitrofosul, sulfatul de amoniu. Va trebui să obţinem şi să producem şi alte sorturi noi şi eficace de îngrăşăminte chimice. Va fi foarte utilă, spre exemplu, studierea şi experimentarea azotatului de amoniu neutralizat cu dolomită, care este deosebit de important şi eficace pentru solurile uşoare, nisipoase şi nisipo-lutoase care au nevoie şi de magneziu ca microîngrăşămînt.

Un tip de îngrăşămînt pentru care nu există încă suficientă preocupare, îl constituie îngrăşămintele lichide. Eficacitatea acestor îngrăşăminte, în comparaţie cu aceea a îngrăşămintelor solide obişnuite este în afara oricărei discuţii. Ingrăşămintele lichide complexe pun la dispoziţia culturilor mai uşor elementele nutritive de care plantele au nevoie, deoarece ele conţin o proporţie mai mare de azotat faţă de fosfor şi potasiu. Intrucît îngrăşămintele cu azot lichide — amoniac lichid sau soluţii amoniacale — necesită pentru unitatea de azot produs investiţii considerabil mai mici, iar producţia se poate organiza în termene mult mai scurte, ele trebuie folosite pe scară mult mai largă în agricultura noastră. Ingrăşămintele cu azot lichide mai prezintă avantajul că toate lucrările de manipulare şi împrăştiere sînt complet mecanizate.

Pentru a uşura introducerea acestui sortiment de îngrăşămînt este necesar ca organele de resort ale sectorului agricol să studieze împreună cu ministerul nostru posibilităţile de transport şi depozitare a îngrăşămintelor lichide.

Ingrăşămintele complexe solide, foarte eficace şi avantajoase din toate punctele de vedere sînt folosite puţin la noi şi acolo unde sînt folosite se obţin prin amestecare în condiţii care nu asigură nici uniformitate produsului şi nici economicitatea operaţiei.

Avantajele folosirii îngrăşămintelor complexe triple, conţinînd eventual şi alte elemente nutritive decît azot, fosfor şi potasiu, constau în: eficacitate egală şi uneori superioară cu aceea a îngrăşămintelor simple; proprietăţi fizico-mecanice superioare ceea ce uşurează manipularea transportului şi depozitarea lor; economicitate atît din punct de vedere al transportului cît şi mai ales al incorporării lor în sol, deoarece ele dau culturilor toate cele trei elemente nutritive principale de care au nevoie într-o singură operaţie.

Alături de îngrăşămintele clasice cu azot, fosfor şi potasiu a fost realizată şi o categorie de îngrăşăminte complexe, denumită îngrăşăminte cu microelemente pe bază de magneziu, bor, cupru şi altele, care administrate în cantităţi foarte mici aduc sporuri însemnate de recoltă. Bune rezultate au fost obţinute, de asemenea, în încercările pe terenuri experimentale ale unor produse noi ca: nitragin, azotobacterin, şi fosforobacterin.

Marea diversitate a solurilor noastre arabile implică şi o mare varietate de sorturi de îngrăşăminte. Pentru a se stabili judicios sortimentul de îngrăşăminte pe care trebuie să-l fabrice industria noastră chimică este imperios necesar ca Ministerul Agriculturii şi Silviculturii să realizeze cît mai repede şi cît mai exact cartarea terenurilor agricole, mergînd la nevoie pînă la microparcele.

Aceasta va permite folosirea mai raţională şi diferenţiată a îngrăşămintelor chimice ceea ce va duce la sporirea şi ieftinirea simţitoare a producţiei agricole pe hectar.

Prin îngrăşămintele chimice ce vom produce în viitorii ani se vor putea realiza sporuri importante de cereale la hectar. Astfel: la grîu de la 1300 kg. la ha. la 3.000 kg. la ha., ceea ce corespunde unui spor total de 5,5 milioane tone pe an; la porumb de la 1.700 kg. la ha. la 2.550 kg. la ha. ceea ce corespunde unui spor total de 5 milioane tone pe an; la sfeclă de la 13.000 kg. la ha., la 25.000 kg. la ha. revenind un spor total anual de 2,5 milioane tone.

Statistica mondială arată că anual pierderile de cereale înregistrate din cauza dăunătorilor se ridică la 35.000.000 de tone, cantitate ce ar putea asigura hrana a 150.000.000 de oameni. Utilizarea în lupta contra dăunătorilor a produselor chimice este relativ recentă. Circa 90 la sută din gama antidăunătorilor nu a fost fabricată acum 15 ani.

In ţara noastră producţia de bază a produselor pentru combaterea dăunătorilor este cea a produselor clorurate: hexaclorciclohexan şi D.D.T.

Dinamica producţiei arată că din 1948 pînă în 1959 producţia hexaclorciclohexanului a crescut de peste 20 de ori şi va creşte pînă în 1965 de 80 de ori. La D.D.T. creşterea va fi de 12 ori în 1965 faţă de 1959. Producţia insecticidelor condiţionate a crescut de cca 20 ori din 1955 pînă în 1959 şi va creşte pînă în 1965 de circa 160 de ori faţă de 1955.

In afara capacităţilor de producţie intrate pînă acum în funcţiune, — ultima a fost dată în exploatare în mai 1959 la uzinele chimice Turda — în anii următori vor începe să producă insecto-fungicide noi instalaţii.

Aceste instalaţii vor acoperi integral nevoile agriculturii noastre şi vor crea şi unele disponibilităţi pentru export. Odată cu creşterea producţiei de insecto-fungicide se va îmbunătăţi şi calitatea lor.

Industria chimică, este preocupată ca pe lîngă mijloacele de combatere arătate, să producă şi să pună la dispoziţia agriculturii şi alte substanţe insecto-fungicide ca: Aldrin, Esteri organofosforici, Aspitox, Hexaclorbenzen, Granosan, diverse concentrate emulsionabile etc. Colectivul uzinelor „9 Mai", de exemplu, s-a angajat ca în cursul anului 1959 să realizeze peste prevederile planului următoarele produse: carbadin, merfazin, aspitox, paradon sodic.

Prin folosirea antidăunătorilor se prevede reducerea cu circa 30 la sută a pierderilor de recoltă, iar prin producerea unor ierbicide cum sînt 2,4-D şi 2M-4Cl se va putea extinde „plivitul chimic" ceea ce va mări productivitatea muncii agricole. Folosirea produsului carbadin va duce la înlocuirea a circa două treimi din sulfatul de cupru utilizat la combaterea manei la viţa de vie eliberînd astfel o cantitate considerabilă de cupru, metal cu multiple alte folosinţe.

Conştiente de sarcina lor în ceea ce priveşte sprijinirea agriculturii, colectivele unităţilor chimice vor mări în permanenţă volumul producţiei de îngrăşăminte şi antidăunători, iar prin schimburi de experienţă cu specialiştii din agricultură vor îmbunătăţi calitatea produselor adaptîndu-le cerinţelor terenului.

Munca colectivelor noastre este însufleţită de dorinţa de a contribui la lupta mare iniţiată şi condusă de Partidul Muncitoresc Romîn pentru dezvoltarea agriculturii şi ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, luptă care ne aduce în fiecare zi noi victorii.

A 14-a aniversare a R. D. Vietnam

La 2 septembrie, poporul vietnamez sărbătorește cea de-a 14-a aniversare a proclamării independenței Republicii Democrate Vietnam.

Anii de după proclamarea republicii au fost pentru oamenii muncii din Vietnam ani de luptă crîncenă împotriva cotropitorilor colonialiști care au încercat să le răpească din nou libertatea. Dînd dovadă de mare eroism și nețărmurită dragoste de patrie, poporul vietnamez a reușit însă să-i învingă pe invadatori. Astăzi, în partea de nord a țării. — R. D. Vietnam, — poporul liber, eliberat de robia colonială, sub înțeleapta conducere a Partidului celor ce muncesc, luptă cu abnegație pentru făurirea unei vieți noi, înfloritoare. In prezent, întreaga țară este un vast șantier, unde sute de mii de oameni ai muncii de la orașe și sate construiesc fabrici și uzine, introduc și extind tehnica cea mai avansată în industrie și agricultură, contribuie la înflorirea culturii naționale.

Făcînd parte din puternicul și invincibilul lagăr al socialismului, în frunte cu U.R.S.S., R. D. Vietnam aduce un prețios aport la cauza păcii, la întărirea prieteniei între popoare.

Cu ocazia marii sărbători naționale a poporului frate vietnamez, poporul romîn însuflețit de ce'e mai calde sentimente prietenești, urează din tot sufletul oamenilor muncii din R. D. Vietnam noi și importante succese pe calea construirii socialismului și a reunificării pașnice a țării lor

FRUMOASELE PERSPECTIVE ALE AGRICULTURII VIETNAMEZE

DUONG HONG HIEN
agronom

Vietnamul de nord este una din rarele țări din lume, care pot obține două recolte de orez pe an datorită particularităților climei și, îndeosebi, datorită tehnicii și dîrzeniei cu care cultivatorii noștri de orez luptă împotriva intemperiilor. Culturile de orez de iarnă și de primăvară (denumite astfel după data recoltării) au fost întotdeauna foarte nesigure. Cu prețul unor mari eforturi nu s-au obținut pînă acum la orezul de primăvară (ale cărui recolte se culeg în mai-iunie) decît randamente mediocre, ajungînd abia la proporția de 70-80 la sută față de acelea ale orezului de iarnă (ale cărui recolte se culeg în noiembrie-decembrie). Aceasta este o lege milenară.

Ei bine, în cursul ultimei primăveri, această lege milenară a fost desființată: recolta orezului de primăvară a depășit recolta orezului de iarnă.

Intr-adevăr producția medie la orezul de primăvară a tuturor orezăriilor din R. D. Vietnam a ajuns la aproximativ 21 chintale la hectar, depășind cu 8 la sută media producției de orez de iarnă din ultimii 4 ani (în care s-au înregistrat cele mai mari producții). Unele provincii și multe localități au obținut producții medii care întrec chiar pe acelea ale orezului de iarnă, obținute în 1958, care au fost producții record.

In raport cu orezul de primăvară din alți ani, recolta obținută în acest an depășește în ceea ce privește producția cu 40 la sută pe cea din 1958 și cu 60 la sută pe cea din cei mai buni ani dinainte de război.

Să examinăm acum chestiunea dintr-un alt punct de vedere: din acela al recoltelor record obținute pe terenurile experimentale, care indică actualul nivel al tehnicii agricole și prevestește în același timp viitoarele progrese.

Pe vremea colonialiștilor francezi, recoltele obținute pe terenurile experimentale care ajungeau la 30 de chintale la hectar erau excepționale. In ultimii trei ani, recordul Vietnamului de nord a ajuns la 40 de chintale. La orezul de primăvară era însă greu să se depășească acest stadiu. In cursul acestei primăveri, recordul tuturor provinciilor din Vietnamul de nord depășește cifra de 50 chintale la hectar. In majoritatea provinciilor, recordul depășește cifra de 60 de chintale. 13 din cele 32 de provincii ale țării au înregistrat recorduri de peste 70 de chintale. Printre acestea se numără provinciile din zonele deluroase ale Deltei mijlocii (zona colinelor), ca Phu Tno și Bac Giang, precum și provinciile din zona orezăriilor de pe sărături ca Dien-an. 4 provincii au obținut peste 80 de chintale la hectar. Acestea sînt provinciile Son-Tay, Thanh Hoa, Bac Ninh și îndeosebi Ha Tinh, care au un pămînt foarte uscat. Recordul provinciei Quang Binh se ridică la 100 de chintale la hectar, iar cel al provinciei Nghe-an la 140 chintale la hectar, stabilind astfel un nou record pentru Vietnamul de nord.

In cursul acestei primăveri, s-au obținut noi recorduri și la multe alte culturi pe terenurile experimentale. La porumb, recordul din 1958 era de 43 de chintale la hectar. Anul acesta, am găsit un teren experimental care a dat 60 de chintale. La bumbac, plantă considerată pînă acum greu de cultivat în nord, s-a găsit un teren experimental care a ajuns la o recoltă de peste 30 de chintale. Pe un alt teren experimental s-au obținut peste 80 de chintale de arahide (alune de pămînt) la hectar. Aceste recolte depășesc cu 40-100 la sută cele mai mari recorduri obținute pînă acum. Aceeași situație se prezintă și în ceea ce privește tutunul, sfecla, cafeaua.

Noi progrese ale tehnicii agricole

Odinioară, după o recoltă bună, agricultorul spunea: „Datorită cerului, care a fost atît de darnic, am obținut o atît de frumoasă recoltă". Astăzi, agricultorul, membru al cooperativei, spune: „Această recoltă bună este o justă recompensă a luptei îndîrjite împotriva secetei, insectelor, vîntului și furtunilor și rezultatul aplicării noii tehnici agricole". Și acesta este adevărul.

A trebuit să învingem una dintre cele mai lungi perioade de secetă, numeroase atacuri ale insectelor și efectele mai multor furtuni, care uneori au ajuns pînă la 80 de km. pe oră. In condițiile normale, rezultatele ar fi fost cu siguranță mult mai bune.

Pe de altă parte, noua tehnică agricolă a fost aplicată pe o scară largă. Această tehnică se bizuie pe noile forțe de producție eliberate și organizate în cooperative și grupe de schimb, pentru a lupta cu mai multă eficacitate împotriva secetei și a inundațiilor, pentru a spori fertilitatea pămîntului, a ara mai adînc, a folosi semințe și unelte mai bune, creînd astfel condițiile necesare pentru o recoltă cît mai bună. A trebuit apoi să se perfecționeze muncile de întreținere a terenurilor și să se organizeze o luptă necontenită împotriva insectelor și a bolilor plantelor. In timpul culturilor de primăvară, am mărit cantitatea mijlocie de îngrășămînt pînă la 8 tone la hectar (de peste două ori mai mult decît anul trecut), am arat mult mai adînc și am mărit numărul plantelor la hectar cu peste 50 la sută.

Aplicării acestei noi tehnici i se datoresc producțiile record obținute aproape în cazul tuturor plantelor cultivate. Un alt fapt nou, de mare importanță, este existența a peste 40.000 parcele experimentale de cultură a diverse plante, răspîndite pe aproape întreg teritoriul Vietnamului de nord. Aceste parcele experimentale organizate în cursul primăverii trecute de către cooperativele agricole, organizațiile de tineret, școli, funcționari, organizații militare și chiar de către pionieri, furnizează prețioase indicații.

Răspunzînd cu entuziasm chemării partidului și guvernului, întreg poporul nostru activează pe terenul științei agricole pentru a revoluționa tehnica agricolă și a contribui în același timp la dezvoltarea mișcării de cooperativizare a agriculturii.

Desigur că nu puține sînt greutățile pe care le avem de întîmpinat. Dar cu acest elan și cu această forță le vom putea birui. Sîntem ferm convinși că vom reuși.

Să înceteze definitiv experiențele cu arme nucleare!

Zilele trecute guvernul sovietic a dat publicității o declarație privitoare la problema experiențelor cu arme nucleare.

Declarația U.R.S.S. se referă la hotărîrea guvernelor S.U.A. și Angliei de a prelungi termenul suspendării experiențelor cu arme nucleare cu încă două luni.

După cum se știe, guvernul sovietic luptă de multă vreme pentru încetarea totală a experiențelor cu orice tipuri de arme nucleare. In ciuda stăruințelor depuse de U.R.S.S., guvernele S.U.A. și Angliei au refuzat însă să ajungă la o înțelegere în această privință. In scopul realizării cît mai grabnice a unui acord, la 31 martie 1958, guvernul sovietic a hotărît încetarea unilaterală a experiențelor cu arma nucleară.

Silite de opinia publică mondială, de presiunea maselor de oameni ai muncii, la 31 octombrie 1958, au hotărît și guvernele S.U.A. și Angliei să înceteze experiențele cu arme nucleare. Dar spre deosebire de guvernul sovietic, guvernele celor două țări capitaliste au hotărît să înceteze experiențele numai pe un singur an, adică pe perioada 1 noiembrie 1958 — 31 octombrie 1959.

Declarația dată la 26 august de către Departamentul de Stat al S.U.A. prin care se arată că suspendarea experiențelor cu arme nucleare se prelungește pînă la sfîrșitul acestui an, precum și declarația din 27 august a unui purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al Marii Britanii prin care arată că Anglia nu intenționează să reia experiențele cu arme nucleare atîta vreme cît vor avea loc discuții utile în cadrul conferinței celor trei puteri pentru încetarea experiențelor cu arme nucleare, constituie un lucru important, care contribuie la destinderea încordării în relațiile internaționale.

Prin noua sa declarație din 28 august, guvernul sovietic vine cu noi propuneri constructive. „Guvernul sovietic a declarat în repetate rînduri și reafirmă că este dispus să semneze imediat cu guvernele S.U.A. și Marii Britanii un acord cu privire la încetarea pentru totdeauna a experiențelor de orice fel cu arme nucleare" — se spune printre altele, în declarație. Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a hotărît că: „Uniunea Sovietică nu va relua experiențele cu arme nucleare, dacă puterile occidentale nu vor relua experiențele cu arme atomice și cu hidrogen. Numai în cazul reluării de către ele a experiențelor cu arme nucleare, Uniunea Sovietică se va considera dezlegată de obligația asumată".

In întreaga lume, declarația guvernului sovietic privitoare la încetarea definitivă a experiențelor cu arma nucleară a avut un mare răsunet. Astfel, ziarul „Avghi" din Grecia a scos în evidență că Uniunea Sovietică depune mari eforturi pentru încetarea totală a experiențelor nucleare. Ziarul „Kathimerini", arată, de asemenea, că U.R.S.S. este dispusă să semneze un acord cu privire la încetarea imediată și pentru totdeauna a experiențelor nucleare.

Majoritatea ziarelor din Grecia consideră că declarația U.R.S.S. — constituie un pas înainte spre încetarea cursei înarmărilor nucleare.

Vorbind despre importanța declarației sovietice, ziarul german „Neues Deutschland" arată printre altele că prin aceasta s-a indicat „calea spre încetarea pentru totdeauna a experiențelor cu arme nucleare".

Ziarele „Die Neue Zeit", „Der Morgen" și „National Zeitung" scot în evidență pasajul din declarația guvernului sovietic în care se arată că Uniunea Sovietică va lupta și de aci înainte pentru încetarea totală a experiențelor cu arme nucleare, considerînd aceasta ca un pas important spre încetarea cursei înarmărilor nucleare și înlăturarea primejdiei care amenință viața și sănătatea a milioane de oameni.

La o conferință de presă, fruntașii laburiști Gaitskell și Bevan au salutat declarația guvernului sovietic privitoare la încetarea experiențelor cu arme nucleare.

Popoarele lumii salută cu entuziasm noua declarație a guvernului Uniunii Sovietice. E necesar însă ca și guvernele celor două țări capitaliste și alături de ele și guvernul francez să urmeze fapta înțeleaptă a guvernului sovietic. E foarte bine că guvernele S.U.A. și Angliei au hotărît prelungirea cu două luni a suspendării experiențelor cu arme nucleare. Numai atîta nu este însă îndeajuns. Trebuie să se facă totul pentru ca această cursă, care pune în primejdie viața întregii lumi, să înceteze definitiv. Energia atomică, această strălucită descoperire a geniului uman, să fie pusă nu împotriva vieții, ci în slujba ei.

Pentru destindere în relațiile dintre statele europene

Cititorii noștri au luat cunoștință din numărul trecut, de mesajul adresat de către N. S. Hrusciov lui Konrad Adenauer, cancelarul Germaniei occidentale. Prin acest mesaj, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. dovedește încă odată dorința de pace a Uniunii Sovietice, eforturile pe care guvernul sovietic le face în vederea înlăturării primejdiei unui nou război și pentru destindere în relațiile internaționale.

Menținerea unor relații prietenești între U.R.S.S. și Germania occidentală este în interesul atît al poporului german, cît și al poporului sovietic. „Noi nu sîntem concurenți. Dimpotrivă, economia celor două țări ale noastre se complet a reciproc și poate să se completeze reciproc. Colaborarea economică ar fi avantajoasă pentru ambele țări, prosperitatea popoarelor noastre s-ar ridica pe o treaptă nouă, superioară", a subliniat N. S. Hrușciov în mesajul său. Intărirea legăturilor comerciale în care ambele țări sînt interesate, relațiile de prietenie, schimb cultural și științific, iată ce ar trebui să preocupe ambele state, căci numai mergînd pe această cale se pot obține noi progrese pe drumul îmbunătățirii vieții celor două popoare.

Mesajul Președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. atrage totodată atenția asupra politicii cercurilor revanșarde din Germania occidentală, care se situează pe poziții aventuriste, de revizuire a frontierelor. Referindu-se la dorința R.F. Germane de a crea o armată puternică, N. S. Hrușciov scrie că folosirea tuturor posibilităților economice și a resurselor umane nu ar permite R.F. Germane să creeze o armată egală ca forță și putere cu armata sovietică și cu armatele aliaților U.R.Ș.S. Nici măcar împreună cu aliații săi Germania occidentală n-ar putea să egaleze armatele țărilor socialiste în ceea ce privește forța și puterea. De aceea, orice încercare a Germaniei occidentale de a folosi forța împotriva R. D. Germane și a celorlalte țări socialiste, ar constitui o sinucidere. In caz de război — a subliniat N. S. Hrusciov, armele termonucleare s-ar descărca pe teritoriul Germaniei occidentale și ar provoca, nu pur și simplu o catastrofă, ci pieirea tuturor.

In mesajul său, premierul sovietic a arătat, de asemenea, că glasul care ar putea să ducă la normalizarea vieții internaționale, este glasul rațiunii, nu cel al armelor. Cea mai justă poziție a Germaniei occidentale ar fi aceea de a accepta propunerile Uniunii Sovietice și ale R.D. Germane privitoare la încheierea Tratatului de Pace, căci realizarea acestui lucru va constitui o puternică bază de trecere la unificarea Germaniei. Unificarea Germaniei nu este o treabă care poate fi rezolvată de Anglia, Franța, S.U.A. și U.R.S.S., ci de propriul său popor. Unificarea Germaniei este o treabă care privește exclusiv poporul german.

Politica Bonnului de a dori unificarea Germaniei cu mîini străine și în condițiile lichidării orînduirii socialiste din R. D. Germană este de-a dreptul o politică greșită și dăunătoare. Faptele cercurilor conducătoare de la Bonn fac impresia că Adenauer manifestă o dorință mai mare pentru înarmare cu arma nucleară și cu arma rachetă, decît pentru unificarea Germaniei.

Impotriva politicii guvernului condus de Adenauer se ridică tot mai multe glasuri lucide chiar din cercurile burgheze vest-germane care atrag atenția asupra primejdiei ce amenință pacea lumii și în special soarta poporului german. Prin politica sa, Adenauer se face tot mai mult antipatic în fața poporului. Nu demult, ziarul „Westfalische Rundschau" scria printre altele: „Cancelarul nu trebuie să uite primejdia izolării sale care crește cu atît mai mult, cu cît se împotrivește mai mult unei destinderi reale a încordării".

Se pare că însuși Eisenhower nu este de acord cu poziția lui Adenauer. La conferința de presă pe care a avut-o cu prilejul vizitei sale în Germania occidentală, el a declarat că trebuie să se facă totul pentru a se „topi gheața" și să nu se complice lucrurile prin abordarea unor probleme ca frontiera pe Oder-Neisse.

Alături de toate popoarele iubitoare de pace, poporul romîn salută noua inițiativă a Uniunii Sovietice în vederea destinderii internaționale. In același timp, el cere guvernului de la Bonn să reflecteze adînc și să procedeze rațional, pentru a contribui la înlăturarea războiului rece în Europa.

CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT

De la finalele Spartachiadei

Semifinalele concursului de trîntă din cadrul Spartachiadei de vară a tineretului, ediția a 4-a, ne-au oferit partide deosebit de pasionante, care s-au încheiat — în general — cu victoria celor mai buni concurenți. Printre aceștia s-a numărat și colectivistul Chirică Bratu din gospodăria agricolă colectivă „Inainte" comuna Modelu, raionul Călărași. Am avut prilejul să stau de vorbă cu tînărul concurent îndată după terminarea partidei sale, cu Iancu Gheorghe, campionul regiunii Pitești, pe care l-a întrecut la puncte.

„A fost un meci greu. Și trebuie să spun că am aruncat în luptă toate cunoștințele și forțele mele pentru a cîștiga. Sînt bucuros că n-am dat greș. In timpul partidei am ținut socoteala de acțiunile reușite de adversar, și deci, de punctele pe care le acumulase. In repriza a 2-a, el a avut 6 puncte avans față de mine. Atunci mi-am zis: ori mă pune el jos, ori cîștig eu. Și am avut cîteva acțiuni reușite care mi-au adus punctele necesare ca să-l egalez și apoi să-l întrec, chiar cu 3 puncte. Imi pare bine că am reușit să mă calific pînă în finală și că n-am făcut de rușine pe colectiviștii din comuna mea, care îndrăgesc foarte mult întrecerile de trîntă. Asociația noastră sportivă „Inainte" din Modelu, are o secție de trîntă care numără vreo 30 de membri. Toți sînt colectiviști fruntași. Majoritatea au participat la ediția a 4-a a Spartachiadei de vară. Eu am cucerit titlul de campion al regiunii București la categoria 76 kg, iar colectivistul Nicolae Nica s-a calificat pînă la faza regională, unde a ocupat locul 2, la categoria 61 kg. Dar membrii asociației sportive „Inainte", care a fost înființată în anul 1956, mai practică și atletismul, fotbalul, handbalul, voleiul și popicele. Eu, de pildă, joc și fotbal. In anul 1957 am participat pentru prima oară la Spartachiada de vară, cînd am concurat la proba de 100 m plat. Atunci m-am clasat pe locul I la faza raională și pe locul 4 la faza regională. In anul următor, adică în 1958, am participat la întrecerile de trîntă și m-am clasat pe locul 5 la faza regională. Deci, pot spune că la această ediție a Spartachiadei am făcut un salt însemnat. Chiar dacă nu voi cîștiga titlul de campion, sînt mulțumit și cu locul 2. Adică, voi fi al doilea pe țară la Spartachiada de vară, ediția 1959".

In meciul decisiv pentru primul loc, colectivistul Chirică Bratu, a luptat cu Ion Tit, campionul regiunii Baia Mare, care era mai greu cu cîteva kilograme. Acesta din urmă, a avut la începutul partidei cîteva acțiuni și apoi a fost dominat de Chirică Bratu. După socotelile noastre, ținînd seama și de faptul că Ion Tit a primit și un avertisment, rezultatul acestui meci trebuia să fie egal. Insă, juriul l-a declarat învingător, la un punct diferență, pe campionul regiunii Baia Mare. Această decizie desigur că l-a mîhnit foarte mult pe tînărul colectivist Chirică Bratu. Dar a intervenit ceva care l-a... împăcat. Căpitanul echipei feminine de handbal „Dunărea" Tr. Măgurele, respectiv învățătoarea Constanța Stănilă, care a asistat la meci, a venit și l-a felicitat pentru frumoasa lui comportare, iar publicul l-a aplaudat călduros.

După premiere colectivistul Chirică Bratu ne-a declarat foarte optimist: „Mă întorc acasă cu un rezultat mulțumitor. Pentru ediția a 5-a a Spartachiadei de iarnă mă voi pregăti ca să concurez la întrecerile de haltere la care doresc, de asemenea, să ocup un loc fruntaș".

I-am urat succes lăsîndu-l în tovărășia prietenilor săi de concurs care se pregăteau pentru festivitatea de închidere a finalelor Spartachiadei de vară a tineretului, ediția 1959.

M. LERESCU

Viitorii jucători de oină din Vorona

O dată cu finalele Spartachiadei de vară a tineretului, ediția a 4-a s-au desfășurat la București și finalele primei ediții a Spartachiadei pionierilor și școlarilor la care au participat peste 1.400 de concurenți din toate regiunile țării. La aceste întreceri au fost prezenți și tineri din mediul sătesc, care au luptat cu multă însuflețire, demonstrînd frumoase calități la disciplinele handbal, volei, oină, atletism etc.

O frumoasă impresie a lăsat în special echipa de oină a elevilor școlii elementare din satul Vorona Mare, raionul Botoșani, care este formată din fii de țărani muncitori. Deși a fost creată de scurtă vreme, echipa puștilor din Vorona a practicat un joc frumos, cu acțiuni spectaculoase, care au încîntat privirea spectatorilor prezenți la aceste jocuri. De altfel, echipa din Vorona a cîștigat detașat toate jocurile disputate, întrecînd pe campioanele regiunilor București, Cluj, Hunedoara și orașul București. Astfel, tînăra reprezentativă de oină a sătenilor din Vorona (antrenor Ion Livadaru), a cucerit titlul de campioană a primei ediții a Spartachiadei pionierilor și școlarilor.

O comportare meritorie a avut și echipa școlii elementare din Curcani, raionul Oltenița, (antrenor D. Bădărău), unde oina are o veche tradiție. Aceasta s-a clasat pe locul 2.

Scurte știri sportive

- U.C.F.S. regiunea Timișoara a inițiat o interesantă competiție de fotbal dotată cu „Cupa satului bănățean", deschisă numai echipelor din mediul sătesc. La această competiție, menită să contribuie la dezvoltarea sportului în rîndurile oamenilor muncii de pe ogoare, au luat startul 404 echipe sătești. Iată o cifră destul de apreciabilă care ne indică interesul sătenilor pentru acest sport.

- La competiția de handbal în 7, dotată cu „Cupa Eliberării", organizată de U.C.F.S. regiunea București, în cinstea zilei de 23 August, o frumoasă comportare a avut tînăra echipă din Olteni, clasată pe locul 2 în seria I-a. Aceasta a învins selecționatele raioanelor Răcari și Titu, cedînd la un scor strîns (9—11) echipei din Oltenița, care a cucerit „Cupa Eliberării".

- Printre asociațiile sportive sătești fruntașe din raionul Arad, care desfășoară o frumoasă activitate, se numără și asociația sportivă a gospodăriei agricole colective din comuna Vinga. Aceasta numără în prezent peste 1.400 membri înscriși în U.C.F.S. Colectiviștii din comuna Vinga și-au luat angajamentul ca să dea valoarea unei zile-muncă pentru dezvoltarea bazei material-sportive. In total suma se ridică la 46.000 lei.

Tehnica stimulării semințelor înainte de însămînțare și organizarea experiențelor de producție

Prof. N. N. MOKIN
de la Institutul Agronomic din Leningrad

Se știe că sămînța vegetală conține o anumită rezervă de substanțe necesare hrănirii embrionului în timpul germinării bobului, precum și a tinerei plantule pînă la trecerea ei la hrănirea independentă prin rădăcinile proprii. Substanțele de rezervă ale seminței se prezintă sub formă de albumine, grăsimi și hidrați de carbon (amidon), conținînd o cantitate infimă de substanțe speciale numite fermenți. Știința a stabilit de mult că plăntuța la fel ca și planta adultă se pot hrăni numai cu substanțele solubile în apă. După cum se știe însă, albuminele, grăsimile și amidonul nu sînt solubile în apă și prin urmare nu pot servi ca hrană directă pentru embrion și plantulă. In timpul germinării seminței, fermenții — deși în cantitate mică — transformă albuminele în substanțe azotoase solubile, iar amidonul și grăsimile în zaharuri, care după cum se știe sînt solubile în apă. Aceste produse constituie substanțele nutritive pentru hrănirea directă a embrionului și a plantulei.

Hrănirea abundentă a embrionului și plantulei asigură dezvoltarea unei plante puternice, sănătoase, capabile să dea o recoltă bogată. Pe aceasta se bazează alegerea în vederea însămînțării a celor mai grele și mai valoroase semințe, bogate în substanțele nutritive de rezervă.

Există însă mijloace prin care o sămînță valoroasă de la natură poate fi și mai mult îmbogățită, obținîndu-se în acest caz plante mai bine dezvoltate și producții mult sporite. In cele ce urmează vom vorbi despre unul din aceste mijloace și anume despre stimularea semințelor înainte de semănat.

Pentru stimularea semințelor se folosesc următoarele procese naturale: capacitatea substanțelor de rezervă ale seminței de a trece în timpul germinării în starea solubilă și proprietatea semințelor de a se umfla.

In practică acest lucru se realizează în felul următor: se alege din timp, înainte de însămînțare, o anumită cantitate de sămînță, se umectează și se lasă să germineze. Acesta este primul proces. Apoi, semințele germinate și uscate se macină, iar făina obținută se introduce în apă în care se vor dizolva astfel toate substanțele solubile. Cu acest lichid se umezesc înainte de însămînțare semințele, care o dată cu el absorb și o cantitate de substanțe nutritive solubile directe. Semințele se îmbogățesc astfel și mai mult. Trebuie însă să avem grijă să punem la germinat numai semințe din cultura care urmează să fie însămînțată.

Metoda de stimulare a semințelor înainte de însămînțare constă din două operații: prepararea făinii din malț și tratarea semințelor cu infuzia de malț.

Făina de malț se pregătește din timp înainte de însămînțare. Semințele destinate germinării trebuie să fie de cea mai bună calitate și să aibă o facultate germinativă excepțională.

Pentru prepararea malțului se iau cîte 5 kg de semințe la fiecare chintal de material care va fi ulterior însămînțat. Semințele pregătite pentru prepararea malțului trebuie bine spălate și umezite cu apă timp de 24 ore, sau cufundate în apă pentru a se umfla.

Semințele umflate trebuie introduse apoi într-o încăpere cu o temperatură pozitivă joasă (de la 4 pînă la 7°), întinse pe dușumea sau pe stelaje, într-un strat de 10—12 cm și lăsate să germineze.

In decursul următoarelor zile, pentru a se evita încingerea și neuniformitatea germinării, precum și în scopul asigurării cu aer a semințelor, ele trebuie lopătate zilnic de 4—6 ori și umezite cu apă dacă s-au uscat. Nu trebuie să căutăm ca semințele să încolțească repede și să le punem într-o încăpere călduroasă. Malțul obținut în urma germinării la rece este de calitate mult mai superioară. Germinarea se întrerupe cînd la 50 la sută din semințe au dat colți a căror mărime este cît lungimea seminței.

După aceasta, semințele încolțite (malțul) se întind într-un strat subțire de 2—3 cm, într-o încăpere bine aerisită și se usucă. Malțul poate fi uscat și la soare sau în uscătorii la o temperatură ce nu depășește 40°. In lipsă de încăperi suficiente pentru uscarea malțului, prepararea lui poate fi începută în porții mici cu 3—4 luni înainte de campania de însămînțare.

Malțul uscat (împreună cu colții căzuți și rădăcioarele) se păstrează într-o încăpere uscată pînă la însămînțare. Cu puțin înainte de însămînțare, malțul se macină la moară în mod obișnuit împreună cu colții căzuți și cu rădăcioarele. Din 5 kg de semințe se obțin circa 4,5 kg de făină de malț. Făina de malț bine preparată trebuie să aibă un miros plăcut și gust dulce. De calitatea ei depinde sporul de recoltă.

Tratarea semințelor cu infuzie de malț se face cu 2—3 zile înainte de însămînțare. Soluția nutritivă se prepară în două rînduri fiind necesare în total 4,5 kg de făină de malț și cîte 20 kg de apă la fiecare chintal.

O jumătate din făina de malț preparată este introdusă într-o putină de lemn (trebuie evitate vase metalice). Peste ea se toarnă apă în cantitate de 10 litri la 2,25 kg de făină, se amestecă bine și se lasă timp de 5—6 ore amestecîndu-se din cînd în cînd. După 5—6 ore conținutul din putină se toarnă treptat peste semințele pregătite, lopătîndu-se totodată bine pentru ca semințele să fie umezite uniform.

După această operație, din jumătatea de făină de malț rămasă se prepară prin aceeași metodă a doua porție de infuzie de malț care se toarnă după 5—6 ore peste același lot de semințe și care de asemenea se lopătează. Apa pentru prepararea infuziei trebuie să aibă temperatura camerei, unde se execută lucrarea.

Dacă semințele se tratează contra tăciunelui, atunci această operație se face concomitent cu cea de stimulare a semințelor, turnînd în a doua porție de infuzie de malț cantitatea măsurată de 40 la sută formol. Nu se recomandă folosirea substanțelor uscate la tratarea semințelor pentru a nu le otrăvi.

Semințele umezite cu soluția nutritivă trebuie adunate într-o grămadă conică și lăsate așa timp de 20—30 ore. După acest timp, grămada se desface și se lopătează bine pentru a se desface semințele lipite în bulgărași. Dacă operația de stimulare este reușită bulgărașii de semințe se vor desface ușor, iar semințele trebuie să fie semi-uscate și să nu aibă luciul caracteristic celor umede. Dacă după desfacerea grămezii, a doua zi, semințele vor fi umede, nelipite între ele și cu luciu, înseamnă că procesul stimulării nu este încă terminat. In acest caz, semințele trebuie adunate din nou în grămadă și lăsate 10—12 ore. De obicei, în acest timp operația de stimulare se termină iar după aceasta semințele se lopătează, se toarnă în saci și se trimit pe cîmp pentru a fi însămînțate.

In timpul însămînțării trebuie să ținem seama de faptul că semințele trecute prin operația de stimulare, datorită umflării lor au un volum mărit; de aceea pentru ca însămînțarea să se facă după norma stabilită, semănătoarea trebuie reglată în mod corespunzător.

Insămînțarea semințelor stimulate, se face după metoda adoptată în gospodăria respectivă; semințele se îngroapă la adîncimea obișnuită și numai în stratul de sol umed.

Experiența în condiții de producție cu semințe stimulate înainte de însămînțare, trebuie organizată pe 3 parcele (fîșii) într-un cîmp de asolament și de regulă pe toată lungimea cîmpului. Parcela din mijloc se însămînțează cu semințe stimulate, iar cele 2 de la margine cu semințe obișnuite. Condițiile de sol, culturile premergătoare, lucrările solului și celelalte măsuri agrotehnice trebuie să fie aceleași pe tot cîmpul. Este de asemenea necesar ca recoltarea și evidența producției să fie făcute separat, pe fiecare parcelă, sub conducerea agronomului, iar rezultatele trecute într-un proces verbal.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București, telefon 17.60,10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".